72ste JAARGANG No. 9387 Woensdag 10 Augustus 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Tegen de muggen . . . .

Gele leger rukt onvermoeid op tegen zoemende muggen

Bevolking in districten verlenen voorbeeldige medewerking

Willemstad. - De Gele Koorts Muskiet Bestrijding is in volle gang. Gestart op Banda Abao, naderen de spuiters van de G.K.B. nu langzaam maar zeker de stad. Heel Banda Abao is — voor wat de huizen betreft — reeds gezuiverd van de Gele Koorts Muskiet.

De heer B. Prakken, Hoofd van de G.K.B. voor de Benedenwindse Eilanden, heeft ons gisteren in de gelegenheid gesteld om het werk van het Gele Leger eens nader te bezien.

Reeds 2000 huizen behandeld

In de vroege ochtend trekken de gele trucks — waarbij er nog twee dringend gewenst zijn — er op uit met de ploegen spuiters. Elke spuiter krijgt dan een aantal huizen toegewezen. De groepen zijn zo verdeeld, dat men niet door elkaar gaat werken en systematisch alle huizen een beurt krijgen. In de middag worden meestal de pompen nagezien, bewoners, wier huizen de volgende dag aan de beurt komen, zijn inmiddels gewaarschuwt.

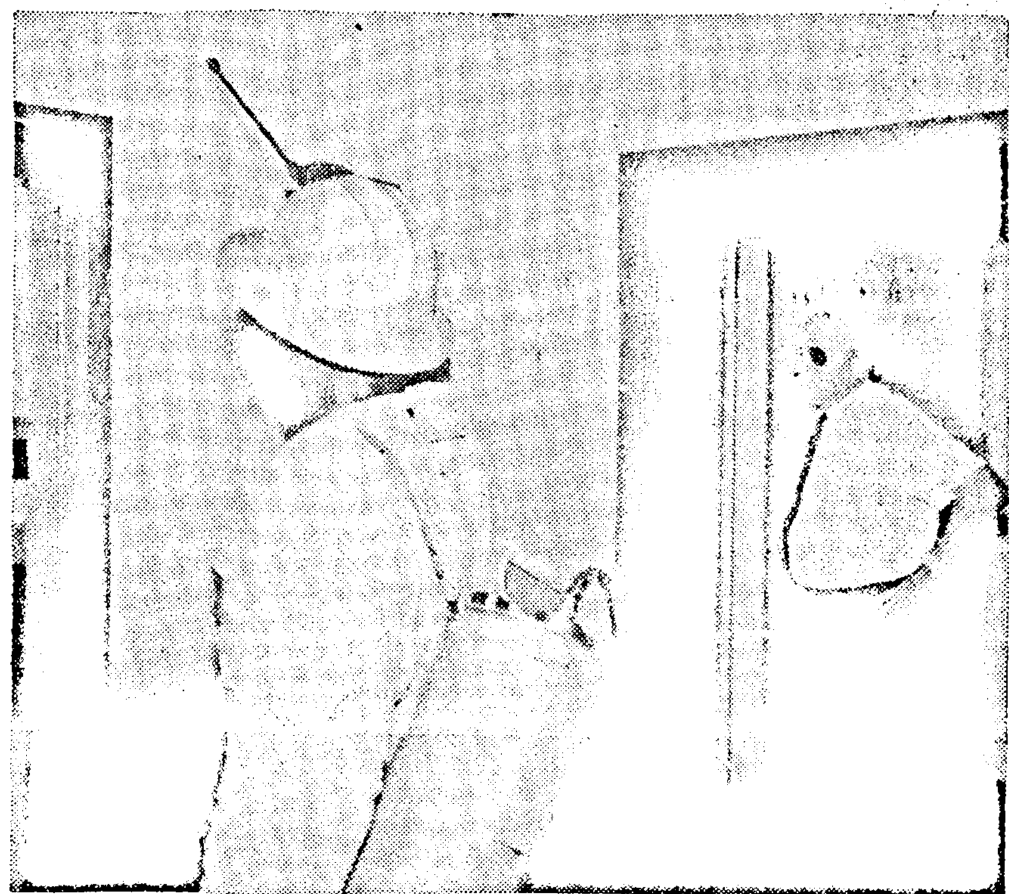
Medewerking aanwezig

Een ploeg spuiters is nog bezig op Willebrordus, de andere ploegen werken op Juan Domingo en Hato. Met de (gehuurde) stationwagen trok uw redacteur met de heer Prakken voornoemd en mr. Mitrovitch, vertegenwoordiger van de Pan-Amerikaanse Gezondheids Organisatie, gistermorgen eerst naar Juan Domingo. Hier was een der spuiters juist doende zijn spuitapparaat te pompen, om druk achter de vloeibare „dieldrin" te krijgen. Intussen vertelde de heer Prakken ons nog, dat de bevolking uiterst behulpzaam is in deze strijd tegen de gemeenschappelijke vijand, de Gele Koorts Muskiet. In de beginne van de campagne kwam het voor, dat de spuiters slechts vier of vijf bewoners hadden aangezegd dat hun huis zou worden behandeld, doch er waren e[r] tweemaal zoveel, die hun meubeltjes buiten in de koraal hadden geplaatst om de spuiters toch maar over te halen ook hun woning al vast maar te konen bespuiten met het muggengif.

Over de medewerking van de bevolking niets anders dan lof.

Een der grote problemen van het Gele Leger is wel de verspreide ligging van de huizen in de buitendistricten. Het is een heel gesjouw met de spuit en de extra blikken dieldrin in de koenoekoe. En daar twee ploegen nog niet over een vervoersmiddel beschikken, wordt het werk hierdoor onnodig gestremd. Maar de jongens werken hard en de heer Prakken is best tevreden. Met de medewerking van de bevolking, de enthousiaste werklust van de spuiters, komt men spoedig tot een zegevierend eind van deze actie. De heer Mitrovitch, de supervisor van de PASO, vertelde ons, dat er reeds meer dan tweeduizend huizen bespoten zijn. Dit is een mooie prestatie voor de korte tijd, dat de G.K.B. actief is gaan optreden. Er zijn slechts 43 huizen niet behandeld, daar bedoelde woningen gedurende de dag, waarop het muggenoffensief zijn beslag krijgt gesloten zijn. Als de campagne achter de rug is, zal er nog een speciale dag voor worden uitgetrokken om die te behandelen.

Wij brachten, behalve aan Juan Domingo, ook een bezoek aan het vliegveld op Hato, waar de ploegen bezig zijn in de hangars, het benzinestation en het noodhospitaal van het Rode Kruis. Verder de brandweergarages op het vliegveld.

In een der woningen op Juan Domingo vond de G.K.B. ook alles gereed om te spuiten. Het gehele huis was leeggehaald. De spuiter kon dan ook direct beginnen. Rechts zien wij de heer Prakken, Hoofd van de G.K.B.

De resultaten

De resultaten van de besproeiingen zijn bijzonder gunstig. De heer Prakken vertelde, dat hij verschillende malen terug ging naar huizen welke tevoren waren behandeld doch dat een ieder zeer tevreden is over de actie. Het enige waar deze mensen nu nog op wachten is de strijd tegen de broedplaatsen.

Dank zij dus de bevolking heeft de G.K.B. vlug kunnen werken. Geen huis ontsnapt aan de ogen van de verspieders van het Gele Leger, alles wordt ter dege en vakkundig gecontroleerd.

Wel verzocht de heer Prakken ons om de bevolking te verzoeken om, indien men in de huizen asphalttegels heeft, deze met kranten af te dekken als de spuiters komen. Het schijnt dat deze tegels bezwaren hebben tegen het Dieldrin, dat kerosine bevat.

De G.K.B. doet intussen ook nog een goed werk. Speciale formulieren worden bij elk perceel ingevuld en hierop komt het aantal inwoners te staan. Een kleine volkstelling dus. Bijna tienduizend mensen zijn reeds geregistreerd.

Wij mogen de leden van het Gele Leger van harte succes wensen met hun actie. Als straks de strijd tegen de broeiplaatsen achter de rug is, zijn er weer heel wat muggen verdwenen. En daar gaat het tenslotte maar om.

In de trucks van de G.K.B. wordt een tank meegevoerd met extra Dieldrin. Geregeld moeten de pompen van de spuiters gevuld worden. Er is reeds 14.000 liter van deze vloeistof „verspoten". Op de foto een der spruiters, die een emmer vult met Dieldrin middels een kraantje, dat door de wand van de laadbak op de pickup is bevestigd. Van de emmer gaat het dan in de pomp. Rechts de heren Prakken, Hoofd G.K.B. en de Supervisor van de Pan Amerikaanse Gezondheidsorganisatie, de heer Mitrovitch, en een inspector.

STEENLEGGING P.O.C. CLUBGEBOUW

Willemstad. — Op Zondag 14 Augustus des namiddags om 16.30 uur zal de eerste steen-legging plaats vinden van het te bouwen clubgebouw van de vereniging Passaat Ontspannings Club te Suffisant.

Asiento-zeilvoorzitter J. v.d. Berg verlaat Curacao

Emmastad. — De voorzitter van de Zeilclub Asiento, de heer J. W. v.d. Berg gaat binnenkort Curaçao voorgoed verlaten. Kort voordat hij met verlof naar Nederland zou vertrekken, werd bekend, dat hij naar een der andere onderdelen van de Kon. Shell groep zal worden overgeplaatst. Het bewind van de scheidende voorzitter heeft zich gekenmerkt door het consolideren van de verkregen aanwisten in de zeilvloot en door een verdere uitbouw van het ledenaantal van de reeds omvangrijke zeilclub Asiento. Ook werd onder zijn leiding het avondwedstrijdzeilen geintroduceerd. De heer van de Berg zal in Nederland nog voor zijn club uitkomen in enkele wedstrijden tegen sterke Nederlandse zeilers. Als candidaat voor zijn functie is door het Zeilclubbestuur gesteld, de heer D.H. van Wieren.

Recht tot het hart

— Evenals andere machines roesten denkmachines veel sneller dan zij slijten.

Het Congres te Honduras besliste: Amerikaanse en Caraibische Midden Spelen in 1957 te Curacao

Mordy Maduro verheugd over dit belangrijk besluit

Willemstad. — Naar de heer Mordy Maduro, voorzitter van de Curaçaose Voetbal Bond, ons hedenochtend zeer verheugd mededeelde, is gisteren op het Congres van de Middenamerikaanse en Caraïbische Spelen, dat ter voorbereiding van de voetbalwedstrijden in Honduras is gehouden, met algemene stemmen besloten om Curaçao aan te wijzen als zetel voor de volgende tweejaarlijkse Middenamerikaanse en Caraïbische Voetbalkampioenschapsspelen. Dit jaar worden deze voetbalwedstrijden in Honduras gespeeld. In 1957 zullen dus de deelnemende ploegen van de Middenamerikaanse en Caraïbische kampioenschapswedstrijden naar Curaçao komen.

De heer Mordy Maduro was over dit besluit, dat hem telegrafisch door de heer Odulio Willems, bestuurslid van de C.V.B. vertegenwoordigd op het Congres, werd medegedeeld, uiteraard zeer verheugd.

Niet alleen is dit een bewijs, dat Curaçao op voetbalgebied zich een positie van belang heeft verworven, doch het is een besluit, dat voor ons eiland van buitengewoon belang is. Immers, Curaçao komt in het Wereldnieuws te staan.

Het is misschien in verband met het bovenstaande wel interessant te wijzen op de toestand, waarin ons stadion verkeert. Dit stadion zal gerepareerd moeten worden.

Hopelijk kan men op de Eilandelijke steun rekenen.

Doorzichtigheid à $ 20.000.—

Charleston. — Mej. Claudia Hamilton heeft een zaak in dames-artikelen te Charleston, in de Amerikaanse staat Zuid-Carolina, voor 20.000 dollar aangesproken, aanvoerend dat een badpak, dat zij in de winkel gekocht had, doorzichtig werd, toen zij aan een plaatselijk strand uit het water stapte. Zij zegt grievende vernedering te hebben ondergaan, alsmede „shock", blijvend letsel aan haar zenuwen en „psychisch onrecht aan haar persoonlijkheid".

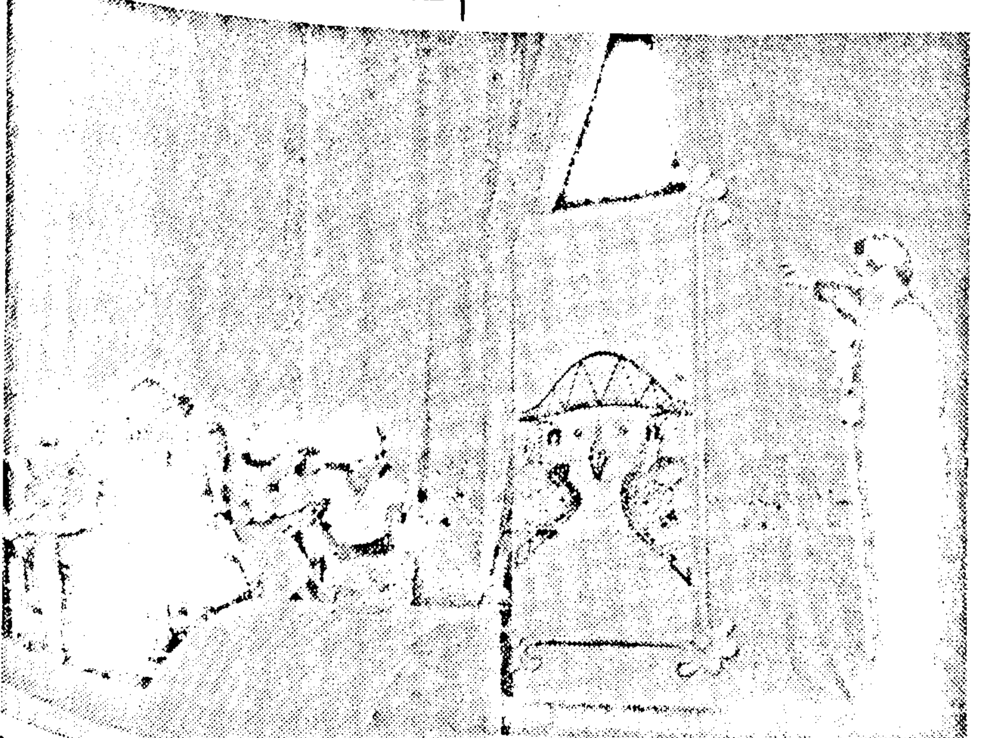
El Matadere treedt buiten haar oevers

Medellin. — Door overstroming van de rivier El Matadero bij Medellin in Colombia zijn elf personen om 't leven gekomen en 14 gewond. Men vreest, dat nog tien tot vijftien mensen verdronken zijn. Circa 200 huizen werden beschadigd.

„Voor het slapen gaan" charmante revue met goede vondsten

Jan Droog demonstreert de kunst van de lachers op zijn hand te krijgen

Willemstad. — Gisteravond ging in het Roxy theater voor een zo goed als uitverkocht huis de Cabaret-revue: „Voor het slapen gaan". Wij moeten bekennen, dat wij ondanks allerlei o.i. voorbarige critieken naar aanleiding van de generale repetitie en interviews met de spelleider (immers zolang de revue niet geheel bijgeschaafd en vertoningsgereed aan het publiek wordt gepresenteerd, heeft critiek in het openbaar geen enkele zin) erg benieuwd waren hoe dit experiment zou aflopen. Vorige pogingen in deze richting ondernomen, bleven pogingen en verwacht mocht worden, dat de makers van deze cabaret-revue daaruit de nodige lering getrokken hadden. Wel, het zij hier reeds aanstonds met genoegen vastgesteld, dat zij die deze revue uitdachten en ten tonele voerden, goed hebben aangevoeld wat er van hen bij de beoefening van deze vorm van kleinkunst wordt verlangd.

Een scene uit de cabaret-revue „Voor het slapen gaan". De schilder Piet Crasse (van Heemskerk) houdt een interessant betoog over zijn expositie van meesterschilderwerken en staat uitvoeriger stil bij zijn creatie „From here to eternity". En natuurlijk wordt hier de door het Bestuurscollege van Curaçao aangekondigde „vaste oeververbinding" ten tonele gevoerd.

„Voor het slapen gaan" toonde alle kenmerken van een vlotte en goed gecomponeerde cabaret-revue. De taferelen volgden elkander zonder hinderlijke pauzes op, zodat er vaart in het geheel zat en de draad van de intrige, die de schrijvers door het verhaal heen geweven hadden, nergens wegens gebrek aan spanning slap kwam te hangen. Een voorname factor was, dat de kwinkslagen en de goedmoedige spot actuele toestanden betroffen, zodat het gebeuren op het toneel een grond in de werkelijkheid had, en wel de werkelijkheid, zoals die thans op Curaçao gevonden wordt.

Hoewel heel wat plaatselijke toestanden op de korrel genomen werden en door de hekel gingen, hadden wij toch de indruk, dat een zekere vrees voor repercussies van de zijde van het publiek, de makers van deze revue er van weerhouden heeft sommige zaken met een nog verfijnder spot te treffen. Het gaat er bij een revue om de lachers op zijn hand te krijgen. En als men dat kan klaarspelen, dan kan men heel wat zeggen, zelfs al zouden bepaalde toeschouwers zich dat moeten aantrekken.

Waarmede wij overigens helemaal niet willen zeggen, dat het Jan Droog en zijn enthousiaste schare niet gelukt zou zijn de zaal door zijn grollen en grappen tot het einde toe te boeien en bezig te houden. Integendeel, wij moeten eerlijk bekennen, dat wij door deze aardige, vlotte en vriendelijke revue verrast zijn en dat wij haar als amateurswerk zeer geslaagd vinden.

Natuurlijk waren er schoonheidsfoutjes zowel in het script als in de uitvoering en werd er een enkele keer leentje-buur gespeeld bij de groten in dit genre (zoals het verhaal van de bos-besjes, dat wij al eens eerder hoorden van Toon Hermans). Maar daar staat tegenover, dat er ook heel wat originele vondsten waren, zoals de persiflage van de politieke partijen, de woordspeling met het „Schottegatje" en de „Conte Biancamano" enz. Daarbij muntten ook verschillende taferelen als zodanig door oorspronkelijkheid uit. Zo het optreden van de handelsreiziger (Jan Droog), de vuurtorenwachter (Juancho Martina) en de uitbeelding van het oogstfeest door de groep van Tjodoor en Wanita.

De revue zou veel van haar aantrekkelijkheid en charme hebben verloren, als zij niet was opgefleurd door het voor deze gelegenheid aldus genoemde „Sticusa"-ballet en de band „The Lucky Stars" van de Marinebasis Parera. Ook Otty Fraai, die als zanger optrad aan het strand van Klein Curaçao, droeg tot de kleurigheid van het geheel bij.

Wij beginnen er maar niet aan het programma puntsgewijs na te gaan en daarbij van ieder der medespelenden al het goede op te sommen, dat hij of zij heeft gepresteerd. Een vraag, die ons wel biologeert is, of Jan Droog nu in het toneel (en misschien wel het klassieke toneel) thuishoort, dan wel in het lichtere genre. Wij hebben hem de Leeuw zien vertolken in Reinaert de Vos en toen hebben wij gedacht, dat hij zich in een toprol in een van Shakespeare's drama's behaaglijk zou gevoelen. Doch nu wij hem gisteravond hebben bezig gezien, geloven wij, dat hij, zeker hier op Curaçao, beter zijn krachten aan de kleinkunst kan geven. Want hij heeft er ontegenzeggelijk talent voor.

Welk aandeel de pas naar Nederland vertrokken Kees van Gelder in het script van deze revue heeft gehad, weten wij niet. Doch als Droog in de toekomst, ook zonder Van Gelder, kans ziet zoiets in elkaar te slaan, als waarmede hij gisteravond verraste, dan voorspellen wij hem nog veel succes.

Moge hij daarbij dan rekening houden met één opmerking. Laat hij in de toekomst nog meer Tjodoors en Wanitas in zijn troep halen dan ditmaal geschiedde. Want daardoor wint het geheel aan aantrekkelijkheid, zeker voor het volk, dat dan in nog groteren getale dan gisteren het geval was, naar het Roxy-theater zal optrekken.

Wij willen tenslotte niet onvermeld laten, dat de programma's in de vorm van een krant werden uitgegeven, welke de kop droeg van een der plaatselijke dagbladen „Beurs", „Today" en „Amigoe". Dit was een originele vondst, die bewijst, dat van de leiders van de toneelgroep van het A.N.V. in de toekomst nog veel goede dingen verwacht mogen worden.

W.F.G. Mensing Griekse Consul

's Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit is de heer W. F. G. Mensing erkend en toegelaten op voet van Nederlander als honorair consul van Griekenland te Willemstad (Curaçao).

Amerikaanse toeristen in Ritz en daaronder Fred Fischer met Jo de Laater en links met typische Amerikaanse sportpet en lawaaihemd aan Karel Grosse.

Faas Wilkes voor de Avros

Paramaribo. — De bekende Nederlandse voetballer Faas Wilkes, die voor een kort familiebezoek in Suriname vertoeft, werd gisteravond voor radio „Avros" geïnterviewd door de radioreporter de heer George Hering. Wilkes vertelde hoe hij er toe kwam beroepsvoetballer te worden in Italië. Over zijn club Valencia, waarin hij reeds twee seizoenen mede heeft gespeeld, vertelde hij, dat het technisch geen bijzonder sterke ploeg is, maar Valencia is als tegenstander wel de moeite waard. Over het tournooi in Caracas om de zg. „Kleine Wereld Beker" is Wilkes best te spreken.

Valencia heeft het beste gegeven, maar had met veel pech te kampen. De spelers waren vermoeid, vooral in de laatste wedstrijd tegen de Brazilianen — deze wedstrijd eindigde 1—1 — deed de vermoeienis zich danig gelden. Ook hebben verschillende spelers blessures opgelopen. De Brazilianen, aldus Wilkes, spelen, wanneer zij een klein overwicht hebben, prima, maar hebben ze tegenslagen, dan is het mis.

— En hoe vindt U het spel van Curaçao?, was de volgende vraag.

„ Vrij goed. Op eigen terrein kan Curaçao veelal op een overwinning rekenen. Weersgesteldheid, terrein en de wind maken dat voor Curaçao mogelijk. In Europa zal het tegen een goede eerste klasse elftal anders gaan."

Gevraagd naar zijn oordeel over het hedendaagse voetballen in Nederland, antwoordde Wilkes, dat hij over het Nederlandse elftal tevreden is, hier en daar hapert er wat, maar overigens gaat het goed. Zijn laatste wedstrijd in het Nederlandse elftal tegen Zwitserland was de beste.

— Gaat U terug naar Nederland?

„Ja, ik vertrek Zondag met het vliegtuig naar Amsterdam."

— En zal U weer voor Valencia spelen? De geruchten doen hier de ronde, dat U weer in het elftal zal opgesteld staan.

„Dit zijn maar geruchten", zegt Wilkes, „mijn contartct met Valencia is afgelopen, ik weet niet of het contract hernieuwd zal worden."

Tot slot van het interview wenste de heer Hering de heer Wilkes en echtgenote een prettig verblijf toe in Suriname.

Contactavond in St. Thomas College

Pater Brenninkmeier over Antillianen in Nederland

Willemstad. — Op de cour van het St. Thomas College aan het L.B. Smithplein heeft gisteravond een contactavond plaats gehad, georganiseerd door Pater A. Brenninkmeijer O.P., voor de ouders van in Nederland studerende Antillianen. Enkele honderden ouders en enkele gasten, w.o. de Hoogeerwaarde Pater Vicaris van Rooy, hebben gehoor gegeven aan de uitnodiging en beluisterden Pater Brenninkmeijer, die in zijn openingswoord alle welkom heette en het doel van deze contactavond uiteenzette. Drieledig noemde hij dit doel; de ouders en de moderator samen te brengen ter kennismaking; enige facetten te belichten van het leven der studerenden in Nederland; en de ouders het land te doen leren kennen waar hun kinderen leven.

Voor de pauze behandelde spreker de taak en de plicht van de katholieke ouders, er voor te zorgen dat hun kinderen in een katholiek millieu worden opgevoed.

De uitdrukkelijke wil van de Paus, neergelegd in de encycliek over de opvoeding, schraagde zijn woord. Verder gaf spreker een uiteenzetting over de wijze waarop hij zich de geestelijke steun die hij moet verlenen, denkt en gaf enkele paedagogische wenken die het welzijn der in Nederland studerenden moeten dienen.

Vervolgens, na de toespraak van Pater Brenninkmeier werd door Pater Brenneker O.P. een vertolking van het gesprokene in het Papiamento gegeven. In de pauze werd een verfrissende dronk aangeboden en werden formulieren ter invulling uitgereikt. Na de pauze leerden de ouders in twee boeiende kleurenfilms het land kennen waar hun kinderen studeren.

Tot slot sprak de moderator nog een afscheidswoord waarbij hij alle ouders, die Nederland bezoeken uitnodigde ook zijn gast te zijn.

Pater Maassen, Secretaris van het Apostolisch Vicaris, sprak tenslotte een dankwoord tot de spreker, Pater Brenninkmeier. Mede door de gastvrijheid van de Fraters en de medewerking van de heer Hermans slaagde deze avond voortreffelijk.

Pater Brenninkmeier deelde gisteravond, tijdens de contactavond op de cour van het St. Thomas College, L B. Smithplein, persoonlijk formulieren uit welke ingevuld moesten worden. Deze formulieren geven dan aan de moderator alle gewenste inlichtingen over de in Nederland studerende Antillianen.

Met verlof

Willemstad. — De heer M. J. Hulth, van het Ontvangerskantoor, is gistermiddag naar Nederland vertrokken voor enkele maanden verlof. De heer Hulth vertrok met de „Vera Cruz". Wij wensen hem een prettig verblijf toe in Nederland en hopen dat hij met goede indrukken over Holland terug mag komen.

Hr. Arends met verlof

Willemstad. — Met de „Vera Cruz" is gistermiddag de heer Arends, Postkantoor Aruba, met verlof gegaan. De heer Arends komt over vier weken weer terug. De heer P. Breusers, Directeur van de Posterijen deed de heer Arends uitgeleide.

Vacantieplan Suffisantdorp gestart

Suffisantdorp. — In het kader van het "Vacantieplan 1955" van Suffisantdorp en omgeving van kinderen van CPIM en CSM- werknemers, bracht o.l.v. de heer B. Haddaway, een groep oudere kinderen een bezoek aan het "Phosfaat bedrijf" te Nieuwpoort, dat gedeeltelijk in bedrijf was. De kinderen konden zich enigszins een beeld vormen van de werkzaamheden van dit bedrijf. Ook genoten ze volop van de trip Suffisantdorp naar Nieuwpoort v.v. Deze excursie was maar een voorproefje van wat er nog moet volgen. Vandaag is er n.l. een excursie naar het "Gouvernements Proeftuin" — Cas Cora en dan volgt er op Vrijdag één naar de drukkerij de "Curaçaosche Courant". Voor de volgende week staan er andere uitstapjes op het programma.

Het tweede nummer van de Suffisant "Vacantie Bazuin" is verschenen met een inleidend woord van de Dorpschef de heer S. Reitsma, waarin hij enkele nuttige wenken geeft over de excursies en tot slot de kinderen een prettige vacante toe wenst. Zeer interessant is het artikel van de kleine C. Martha over de "Phosfaatmijn" te Nieuw Poort.

Het KLM vliegtuig dat Zondag van hier vertrok landde Maandagavond 20.45 uur loc. tijd op Schiphol. Het vliegtuig dat maandag v. Amsterdam vertrok landde gisteren 07.32 uur op Hato.

Vol vertrouwen naar Canada

Afgevaardigden naar jamboree met „Vera Cruz" vertrokken

Willemstad. — Met het prachtige passagiersschip „Vera Cruz" is het contingent padvinders van Curacao, bestaande uit drie leiders t.w. Hopman van der Ree, contingent leider, Hopman van der Riet en Broeder Maalsté, Schipper van de Zeeverkenners, 10 katholieke verkenners en tien padvinders van de N.P.V. naar Canada vertrokken. Er waren gistermiddag vele bezoekers aan boord, allen, vrienden en kennissen en natuurlijk familieleden van de vertrekkende padvinders. Zo waren er de hr. E. Morkos, Gedeputeerde van het Eilandsbestuur namens de Gezaghebber, de heer Van der Meulen, als bestuurslid van de N.P.V. de heer Charles B. Debrot als voorzitter van het Jamboree Comité, en Shon Cai Winkel.

Tegen het vertrek stelden de uitverkorenen zich in een rij op en namen afscheid. Bij het uitvaren van het statige schip werden vele serpentine's naar beneden gegooid.

Vele der padvinders zijn enthousiast over de reis die zij gaan maken. Vol vertrouwen gaan allen naar Canada want hun indruk is dat zij wel iets kunnen klaarspelen.

De jongens zijn uiterst geselecteerd en goed getraind. In Canada zullen zij vele vrienden maken, zo ontmoetten zij daar zeker ook de acht afgevaardigden van Suriname en de 40 Jamboree-gangers uit Nederland.

Wij wensen de stoere knapen veel succes. Tot weerziens.

Van de Volleyball velden

Emmastad. — Maandag j.l. waren er voor de eerste competitie van de Curaçaose Volleybal Bond voor Asiento twee wedstrijden vastgesteld. Asiento moest aantreden tegen de Mariniers van Suffisant, welke wedstrijd wegens niet opkomen van de Mariniers reglementair door Asiento met 3-0 werd gewonnen. Het kan echter zijn, dat de Mariniers, die overigens steeds trouw opkomen, wegens dienstredenen verhinderd waren, reden waarom deze uitslag nog als voorlopig aangemerkt moet worden. Asiento II moest in MLD II haar meerdere erkennen met 2-1.

CURACAOS NIEUWS
Zie voor Curaçaos nieuws ook pag. 5 en 6.

De Jamboree-gangers zijn vertrokken naar Canada. Op de foto zien wij van links naar rechts Broeder Maalsteen, Schipper van de Zeeverkenners, Gedeputeerde E. Morkos namens de Gezaghebber aanwezig, Contingent leider David van der Ree, Charles B. Debrot, Voorzitter van het Jamboree Comité, en Hopman van de Riet. Het afscheid aan boord van de „Vera Cruz" was zeer hartelijk.

Van het tennis tournooi

Willemstad. — Gistermiddag werden de wedstrijden voortgezet op de banen te Mundo Nobo. De meest spannende was die tussen Mevr. Noordhoek Hegt/Went tegen Mevr. Stomp/Noordhoek Hegt. Het is een mooie en spannende wedstrijd geweest waarbij het spel gelijk opging. Het aanwezige publiek heeft genoten van zeer goed tennis. En hier de resultaten: Mevr. Lenderink Gerharts — Mevr. Weenink/Aschmoneit 6-1; 6-0; Juffr. Jansen/Chumaceiro — Mevr. Salas/Salas 6-1; 6-0; Mevr. Noordhoek-Hegt/Went — Mevr. Stomp/Noordhoek-Hegt 6-4; 6-3.

Opbrengst J.P.F.-Fair buitengewoon goed

Willemstad. — Naar de heer Th. Simoons, voorzitter van de Surinaamse vereniging J.P.F. ons hedenmorgen vertelde is het bruto-bedrag, dat is opgehaald op de J.P.F.-fair, totaal ƒ 16.626,— De onkosten zijn nog niet bekend. Deze opbrengst is zeer mooi te noemen. De voorzitter vertelde ons op de fair incertijd, niet te rekenen op meer dan ƒ 15.000,—. Het is een bewijs, dat de fair een groot succes is geweest.

Vijfde Curacaose Boekenweek

Rendez-vous met de Muzen in verlichte Curacaose Museumtuinen

Taptoe van Marinierskapel slot van openingsavond

Willemstad. — De openingsavond van de vijfde Curacaose Boekenweek, op Donderdag 18 Augustus zal worden gekenmerkt door een bijzonder en feestelijk karakter. Het programma wordt gepresenteerd op 'n wijze, welke tot nu toe niet werd toegepast voor dergelijke gebeurtenissen. De organisatoren zien deze avond zelf dan ook als een experiment, maar aan het welslagen ervan wordt niet getwijfeld. Van alle kanten werd reeds spontane medewerking toegezegd. Zodoende kon deze avond worden gevuld met onderdelen, welke stuk voor stuk het tegen elkaar kunnen opnemen. De openingsavond wordt belegd in en rondom het Museum.

De Gedeputeerde voor Volksontwikkeling en Opvoeding, de heer E. J. Morkos, heeft reeds toegezegd. gedurende deze avond de Boekenweek te openen. Als spreker zal optreden Mr. J.J.A. Ellis in een causerie gewijd aan de Museum, Curacaose dichters zullen voordragen uit elkanders werk: Oda Blinder, Chal Corsen, Cola Debrot, Tip Marugg, Gerard Roovers en Luc Tournier (Chr. Engels) kan men hier in hun verzen ontmoeten. Muzikale medewerking wordt o.m. verleend door Rudolf Boskaljon en Felix Linder en de Marinierskapel o.l.v. de Adjudant Brul. Deze militaire kapel opent de avond met enkele marsen en besluit de feestelijke avond met de taptoe.

Wandeling door de tuinen

De hier genoemde programma-punten maken deel uit van het eerste gedeelte van de avond, met uitzondering uiteraard van de taptoe. Het tweede, dat omstreeks half tien zal aanvangen, bestaat eigenlijk uit.... een wandeling door de tuinen, zalen, gangen, en kelders van het Museum. De tuinen worden daartoe in een stemmige verlichting gezet, warvoor de medewerking van de N.V. Elga en de Dienst Openbare Werken werd toegezegd. Gedurende de wandeling, die verder niet wordt geleid, zal men op diverse punten in de tuinen en in het gebouw stuiten op bijzondere dingen. In de gangen en een der zalen is een bijzondere tentoonstelling ingericht van moderne schilderijen met werken van o.a. Chris Engels, Charles Eyk, Dolf Herkes, Raoul Hynckes, Frieda Hansinger, Joop Nicolas, Gerard Roovers en Ben Smit. Deze schilderijen zijn voor deze gelegenheid bijeengebracht uit particullier bezit en zijn nog niet eerder geëxposeerd. In de kelder wordt doorlopend stemmig muziek ten gehore gebracht en bij stemmig kaarslicht kan men deze beluisteren en onderwijl de kunstboeken doorbladeren, welke daar zijn bijeengebracht uit het bezit van de Openbare Leeszaal en Bibliotheek van Curacao. Later zal in een ander gedeelte van de kelder een openbare discussie over een kunstzinnig onderwerp worden gehouden.

In de tuin staat ergens het marionettentheater van Peter Struycken opgesteld, dat doorlopend korte en speciale voorstellingen geeft. Aan de andere zijde van de tuin is een doorlopende filmvoorstelling van korte filmpjes. Elders vindt men een idyllisch plekje waar men [illegible] kan luisteren naar sfeervolle muziek in de avondlucht. Weer ergens anders...... maar nee! Er zijn voor deze avond nog verrassingen in petto, welke nog niet openbaar gemaakt kunnen worden. In de tuin wordt ook een restaurant ingericht en verzorgd door Hotel Restaurant Trianon. Zoals men ziet: een ongewoon, maar bijzonder programma, dat door opzet en omgeving een waar feest belooft te worden.

Dit programma wordt door de Curom uitgezonden op Vrijdag 19 Augustus en zal gedeeltelijk bestaan uit een reportage van de feestelijke openingsavond. O.a. zal men hier de Curaçaose dichters kunnen beluisteren, zoals zij uit elkaars werken voordragen. Dit programma (van 9 tot 10 uur) bevat verder stemmige muziek en enig commentaar.

AGENDA

WEST-END
„Drums of Tahiti"; 19.00 21.00 uur
CINELANDIA:
„The White goddess"; 19.00 en 21.00 uur
ROXY
„Voor het slapen gaan" 20.00 uur
CARIBE:
„De waarheid omtrent ons huwelijk"; 20.00;
REX:
„Border sattle mates"; 20.00 uur.
ROYAL:
„Operation desaster"; 20.00
SUFFISANTTHEATER:
„Weg zonder terugkeer"; 20.00 uur
ZEEMANSHUIS (Leger des Heils)
Vergaderinng „Onze Vloot" 20.15 uur.

Indonesische economie kan niet op huidige voet voortgaan

Over oplossing der problemen is men het echter niet eens

(Van onze correspondent in Indonesië)

Het begrip, dat er iets mis is met de Indonesische economie, blijkt de laatste tijd in toenemende mate door te breken bij mensen, die een vooraanstaande positie in de Indonesische samenleving innemen. Bijna dagelijks worden verklaringen afgelegd, waarin de nadruk wordt gelegd op de stijgende prijzen, de krappe gouddekking, de slechte betalingsbalans, enz. In zekere zin zijn dergelijke verklaringen niet nieuw, want de voormannen van de oppositie in Indonesië hebben reeds herhaaldelijk op deze euvelen gewezen. Het nieuwe element dat thans optreedt is dat ook mensen, die niet tot de oppositie behoren, zich geroepen gaan voelen om een waarschuwend woord te doen horen. Ongeveer een half jaar geleden heeft een toch zeker boven de partijen staande persoonlijkheid als vice-president Hatta dit trouwens ook reeds gedaan, maar thans komen er meer verklaringen waaruit blijkt, dat men zich realiseert dat het niet langer op de huidige voet kan doorgaan als men niet wil dat in Indonesië een sociale revolutie uitbreekt.

Een van degenen, die een ernstig waarschuwend woord heeft doen horen, was dr. Halim, de directeur van Djakarta's grootste ziekenhuis en dat reeds sinds vele jaren, een integere figuur die lid is van geen enkele partij. Jaren geleden was hij minister-president van de Republiek Indonesia in Jogjakarta, doch hij heeft zich sindsdien uit het openbare leven teruggetrokken om zich volledig aan zijn taak als arts en ziekenhuisdirecteur te wijden. Dr. Halim haalde aan, dat in zijn ziekenhuis het verzuim van personeel hand over hand toeneemt, doch dat men de mensen daar geen verwijt van kan maken daar de steeds moeilijker wordende levensomstandigheden hen nopen bijverdienste te zoeken. De oorzaak van de moeilijkheden in Indonesië acht dr. Halim gelegen in de toespitsing tussen regeringspartijen en oppositie, die maakt dat er geen opbouwwerk meer wordt gedaan.

De enige uitweg is zijns inziens dat president Soekarno zijn persoonlijke invloed aanwendt om deze tegenstellingen op te lossen, zodat een zakenkabinet gevormd kan worden waarin van alle partijen de meest capabele mensen vertegenwoordigd zijn, zodat men zich gezamenlijk aan het herstel van de Indonesische economie kan wijden.

Een andere niet-politieke figuur, die zich verplicht achtte onder de huidige omstandigheden een waarschuwing te doen horen, was prof. dr. Hendarmin, de voorzitter van de Ikatan Dokter Indonesia, de vereniging van artsen in Indonesië. Deze wees er o.a. op, dat de eens wereldberoemde Sumatratabak haar positie verloren heeft, dat bedrijven moeten sluiten door gebrek aan materiaal en deskundigen en dat olie geïmporteerd moet worden, terwijl men de velden in Noord-Sumatra braak laat liggen.

Daarom pleitte prof. Hendarmin voor een teruggave van de olievelden in Noord-Sumatra aan de B.P.M., zodat deze weer geëxploiteerd kunnen worden en de opbrengst de Indonesische deviezenpot ten goede kan komen. Voorts betoogde prof. Hendarmin, dat voor de opbouw van Indonesië buitenlands kapitaal en buitenlandse deskundigen aangetrokken moeten worden.

Hij wees er op, dat sentimentsoverwegingen hun nut hadden tijdens de vrijheidsstrijd, maar dat nu Indonesië tien jaar vrij is men rationeel moet durven denken en buitenlandse hulp moet durven aannemen. Letterlijk zei prof. Hendarmin: „Indien geen regeling wordt getroffen om het het buitenland mogelijk te maken in Indonesië kapitaal te investeren, dan zal de rupiah nog meer in waarde dalen en op een gegeven ogenblik niets zijn dan een vodje papier."

Vermelding verdient nog een recente beschouwing van prof. dr. Sumitro Djojohadikusumo, de decaan van de economische faculteit in Djakarta, een vooraanstaande figuur in de in de oppositie zijnde socialistische partij van Sjahrir, die erop wees, dat ook devalutatie Indonesië geen enkel nut zal opleveren indien deze niet gepaard gaat met budgetaire maatregelen. Indien men deze twee niet aan elkaar verbindt moet binnen drie maanden weer gedevalueerd worden, aldus prof. Sumitro.

Functionarissen van de Indonesische regering en de haar welgezinde partijen hebben lang ontkend, dat de economische toestand achteruit ging, doch thans beginnen ook zij dit toe te geven. Sidik Djojosukarto, de voorzitter van de PNI, de belangrijkste regeringspartij, verklaarde echter van mening te zijn, dat deze regering toch in haar huidige vorm moet aanblijven tot na de algemene verkiezingen, die dit jaar gehouden moeten worden, daar men, zolang deze niet gehouden zijn, geen stabilisatie kan verwachten.

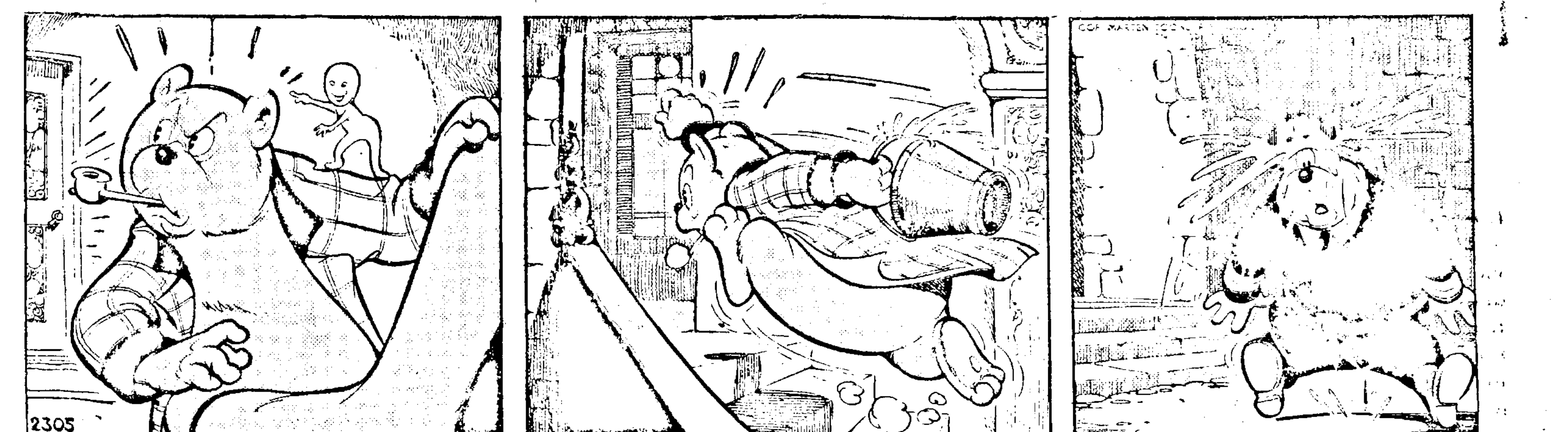
Ook mr. Wongsonegoro, de voorzitter van dat gedeelte van de P.I.R. dat zich achter de regering is blijven stellen toen een ander deel van de partij zich afscheidde en in de oppositie ging, moest toegeven dat de gang van zaken veel te wensen overliet. Na de scheuring van de partij kreeg deze nog geen zetel in de regering en wel die van economische zaken. Mr. Wongsonegoro gaf echter toe, dat prof. ir. Roosseno, die nu dus economische zaken beheert en die inderdaad persoonlijk een onkreukbare figuur is, e. niet in geslaagd is verbetering in de situatie te brengen. Als reden daarvoor noemde hij o.a. de slechte prijzen op de wereldmarkt.

Misplaatst was de verklaring van de minister van verbindingen, drs. A. K. Gani, dat de aanwezigheid van Nederlands kapitaal in Indonesië de schuld van alles gaf. Maar dergelijke leuzen slaan gelukkig niet langer in bij de Indonesische bevolking, die langzamerhand geleerd heeft om de feiten onder ogen te zien.

Uit alles blijkt echter wel, dat men zoekt naar een uitweg, omdat men het gevoel heeft dat het op deze manier niet langer kan voortgaan. Over de wijze waarop de oplossing gevonden kan worden blijkt men het echter nog niet zo eens te zijn en dus zal alles voorshands nog wel zo blijven als het is.

Een toenemend aantal mensen in het Verenigd Koninkrijk brengt zijn vrije tijd door met een nieuw soort openluchtsport, namelijk het zoeken naar uranium in de grond. Ze zijn gewapend met Geigertellers, en een van de grootste fabrikanten van deze instrumenten heeft verklaard dat schooljongens de buizen kopen en deze thuis complete Geiger-apparaten maken of in radiozaken laten completeren. Elke waargenomen reactie wordt aan het Britse ministerie van bevoorrading doorgegeven.

TOM POES en de waarzegger

2305 — „Ziezo", sprak heer Ollie, terwijl hij zich opnieuw naar zijn stoel begaf. „Ik heb afgerekend met de waarheidzoekers van het herenclubje. Allemaal vooze lieden, die holklapperij voor eerlijk praat houden, als je begrijpt, wat ik bedoel. En nu ga ik afrekenen met die waarheden van jou. Kom maar op, jonge vriend! Een Bommel staat zijn mannetje! Ik zal je wel ontmaskeren, want ik begin je dóór te krijgen. Begin maar".

„Oho", riep het waarzeggertje, „je doet alsof je verlangt die waarheden te horen, Bommel. Maar intussen ben je wat blij, dat er steeds iets tussen komt. Je bent bang! Dat ben je".

„Wanneer dit soms de eerste van de drie waarheden is, dan is het niet veel zaaks", zei heer Ollie koeltjes. „Als heer zijnde ben ik gewend aan dit soort beledigingen. Ga maar verder".

De waarzegger opende reeds de mond, doch op dat moment werd er voor de derde keer luid en dringend op de buitendeur geklopt.

Heer Bommel slaakte een kreet van woede en sprong overeind. In grote drift tapte hij een emmer water en beklom vervolgens op voortvarende wijze de trappen. Zodoende bereikte hij het boven de deur liggend vertrek waarvan hij een venster openstiet.

Zonder tijd te verspillen stak hij nu zijn vaatwerk naar buiten en ledigde de emmer met een krachtige zwaai.

Het water kletste in een ferme straal omlaag en trof de late bezoeker daar beneden midden op de pet. Deze bezoeker nu was niemand minder dan commissaris Bulle Bas die dit late uur had uitgezocht om een onderzoek in te stellen naar de gebeurtenissen in de herenclub........

Parlementsverkiezingen in Israel weer achter de rug. In het hoofdkwartier van de Arabische Communistische Partij werden de verkiezings aanplakbiljetten aan de propagandisten uitgereikt.

Critiek op verkooppolitiek der West-Duitse oliemaatschappijen

Geldinstituten waarschuwen tegen stimulering van consumptie

Landbouw ontevreden ondanks nieuwe wet

(Van een correspondent te Bonn)

De reeds lange tijd heftig becritiseerde verkooppolitiek van de grote oliemaatschappijen is thans voorwerp van verbitterde discussies in het West-Duitse openbare leven. Over dit onderwerp staan de Bondsdag twee interpellaties te wachten, zowel van afgevaardigden der regeringscoalitie als van de oppositie. De beroepsvereniging van houders van benzinestations heeft een memorandum het licht doen zien, waarin de oliemaatschappijen een „dictatoriale" beheersing van de markt verweten wordt. In het bijzonder gaat het hierbij om de overeenkomsten, die door de maatschappijen gesloten worden met de houders van benzinestations en waarbij zij deze verplichten telkens slechts één merk tegen een vastgestelde prijs met een zeer kleine winstmarge te verkopen.

Aan de maatschappijen wordt verweten, dat zij door hun systeem de vrije concurrentie uitschakelen, te hoge winsten zonder eigen risico behalen en het mogelijk goedkoper worden van de benzine verhinderen. Juist door dit laatste argument hebben de tegenstanders der oliemaatschappijen grote weerklank gevonden en nieuw voedsel gegeven aan de reeds lang bestaande critiek op de benzinevoorziening. Waarschijnlijk zal het debat in de Bondsdag zeer levendig zijn, temeer daar de oliemaatschappijen tot nu toe de verwijten nog niet hebben kunnen ontzenuwen.

De West-Duitse minister van Economische Zaken, die het vorig jaar succesvolle pogingen heeft gedaan de binnenlandse markt meer duurzame consumptiegoederen te doen opnemen, heeft nu op een bredere basis deze pogingen herhaald. Terwijl in 1954 slechts betrekkelijk weinig producten gepropageerd werden, vooral koelkasten, zal de tweede „consumptiegolf" gericht zijn op electrotechnische producten, in zoverre zij dienen tot modernisering en rationalisering.

De technische standaard van West-Duitsland is op dit gebied inderdaad nog lang niet zo hoog als in menig ander land in West-Europa, ofschoon de capaciteit van de West-Duitse industrie juist in deze sector bijzonder groot is en een van de belangrijkste pijlers van de export. Daarom wil men nu door een „Mengenkonjunktur" lagere prijzen bereiken en door de uitbreiding van het afbetalingssysteem verdere verlichtingen tot stand brengen, die het de consumenten in sterkere mate dan tot nu toe mogelijk moeten maken duurzame gebruiksgoederen aan te schaffen.

Het economisch-politieke doel van deze consumptiestimulans moet men zoeken in de wens van prof. Erhard, om door de uitbreiding van de binnenlandse markt tijdig voorzorgen te nemen tegen een achteruitgang van de afzet door een verslechtering van de exportmogelijkheden in de toekomst.

Deze aanwakkering van de kooplust wordt door de geldinstituten, vooral door de spaarkassen, met grote scepsis beschouwd, daar zij een teruggang in de vorming van spaarkapitaal vrezen. De centrale bank waarschuwt tegen maatregelen, die de consumptie bevorderen, omdat zij verwacht, dat de conjunctuur daardoor te sterk opgevoerd zal worden, waardoor prijs- en muntstabiliteit ongunstig beïnvloed zouden kunnen worden. Maar zulke waarschuwingen zijn het vorige jaar reeds uitgesproken, zonder dat de eerste „consumptiegolf" schade aangericht heeft. Integendeel, de besparingen stegen verder en de prijzen bleven over het algemeen stabiel. Daarom is minister Erhard ook met betrekking tot zijn tweede actie optimistisch.

De door de Bondsdag goedgekeurde landbouwwet is het resultaat van jarenlange eisen van de West-Duitse boeren en van de op deze eisen uitgeoefende critiek. Het is dus een uitgesproken compromis-wet, waarmee eigenlijk niemand tevreden is. De landbouw heeft niet de gewenste „pariteit" bereikt, d.w.z. geen wettelijke garantie, dat de prijzen van haar producten opgetrokken zullen worden tot het niveau van de prijzen der andere producten. Zij heeft evenmin een wettelijke garantie gekregen, dat de opbrengst der landbouwproducten in eenzelfde verhouding tot de arbeids- en kapitaalkosten moet staan, die in andere sectoren gebruikelijk is.

Daarentegen heeft de nieuwe wet de boeren wel een jaarlijks grondig onderzoek van hun positie toegezegd, dat ter kennis van het parlement gebracht moet worden en de grondslag zal zijn voor telkens te nemen hulpmaatregelen. Deze afzonderlijke behandeling van de landbouw wordt door brede kringen als een vergrijp tegen het heersende, op vrije concurrentie gebaseerde, economische systeem beschouwd. Men vreest nadelige gevolgen voor de totale economie.

Voor de handelspartners van de Bondsrepubliek is de wet van betekenis, omdat de importmogelijkheden beïnvloed kunnen worden door de jaarlijkse agrarische enquête. Men weet in Bonn echter heel goed, dat invoerrestricties aan de landbouw hoogstens een voorbijgaande hulp zouden verschaffen, andere economische belangen daarentegen aanzienlijk zouden benadelen.

Een werkelijke verbetering van de toestand der boeren is slechts te verwachten van het hervormingsprogramma van minister Lübke, dat een meer rationele bedrijfsgrootte der boerderijen wil invoeren en de werkwijze door verhoging der techniek productiever wil maken. Het resultaat zal echter pas na jaren merkbaar zijn. Tot dat tijdstip zullen de klachten van de boeren ondanks de nieuwe wet zeker niet ophouden.

LEES DE AMIGOE

VACANTIE

Meneer Hobbs neemt vacantie door Edgar Streter. Uitg.: H. Nelissen, Bilthoven — 't Groeit, Antwerpen.

Erg veel meer valt er van dit boek eigenlijk niet te zeggen dan dat het een gezellig en vlot leesbaar, overigens weinig verrassend verhaal is over de belevenissen, die meneer Hobbs op vacantie aan zee eerder te verdragen en te verkroppen heeft dan dat hij ze geniet: eerzaam en gewillig echtgenoot als hij is van een alles bedisselende, zeurpieterige vrouw: vader als hij is van dochters, die er beslist een eigen mening op na houden en grootvader als hij bovendien nog is van een stel kleinkinderen, die opa's gevoel voor klassieke opvoeding hardnekkig geweld plegen aan te doen. Een soort van Amerikaanse familie Doorsnee dus, waarvan de schrijver de verscheidene leden op vaak genoeglijke wijze en tot in de diepere vezels typeert, maar ze overigens in het wel wat trage verhaal met zijn nogal eens gezocht aandoende situaties en verwikkelingen, weinig mogelijkheden laat om spontaan voor de dag te komen. Anderzijds mag men respect hebben voor de simpele wijze, waarop in dit boek de kleine verwachtingen en teleurstellingen des levens zijn geregistreerd en doorkruid geworden met charmante, vaak typisch Amerikaanse geestigheidjes.

Er zijn intussen een paar amusante uurtjes te beleven aan dit boek, waarin kostelijke tekeningetjes van Dorothea Warren Fox als zijn rondgestrooid.

De Egyptische grenswacht heeft na een gevecht van vier uur met smokkelaars in de heuvels bij Port Said een hoeveelheid hasjisj en opium ter waarde van ruim NAF. 5 millioen in beslag genomen. Einde vorige maand wist het Egyptische kameelcorps de hand te leggen op een hoeveelheid opium ter waarde van ruim NAF. 15 millioen.

„We zullen een nieuwe generatie moeten grootbrengen"

Opheffing van de rassenscheiding op de scholen vordert langzaam

(Van onze New Yorkse correspondente)

In de 14 maanden sinds het Opperste Gerechtshof gescheiden onderwijs voor kinderen van het blanke en gekleurde ras onwettig verklaarde, is in 500 openbare scholen in het Zuiden het bevel opgevolgd. Zonder grote moeilijkheden zijn 250.000 leerlingen nu al enige tijd samen naar school gegaan. Er zijn natuurlijk gevallen voorgekomen als in de staat Delaware, waar blanke ouders het de school-autoriteiten zo moeilijk maakten, dat die 11 reeds aangenomen negerleerlingen weer de toegang tot de school moesten ontzeggen. Maar het is vaker gebeurd, dat de negerleerlingen door blanke kinderen feestelijk verwelkomd werden.

Data onbepaald

Wanneer men intussen bedenkt, dat van de 12.000.000 leerlingen, die door de beslissing van het Hoogste Gerechtshof getroffen zijn en nu „gemengde" openbare scholen moeten bezoeken, slechts 250.000 aan het bevel hebben gevolg kunnen geven, ziet men dat er nog betrekkelijk weinig is gebeurd. De staten, die het hardnekkigst zijn in hun verzet tegen rassen-integratie in de scholen zijn Texas, Louisiana, Mississippi, Alabama, Florida, Georgia, Noord- en Zuid-Carolina en Virginia. Daarom was de jongste beslissing van Opperste Gerechtshof om de segregatie in de scholen „zo spoedig dat doenlijk is" te eindigen, bijzonder wijs.

Door geen bepaalde data voor de ten uitvoerlegging van het bevel te verlangen, wordt nu aan de federale rechters in de verschillende staten overgelaten om over die data te beslissen. Hierdoor werden relletjes voorkomen en ook de Vereniging voor de Bevordering van Kleurlingen nam genoegen met de milde uitspraak. Het moet gezegd worden, dat deze Vereniging en de kleurlingen zelf zich bijzonder rustig en nooit provocerend gedragen. Zij weten te goed, dat met uitdaging niets gewonnen kan worden want het zeer langzame proces van de integratie in het Zuiden, dat ook het Hoge Gerechtshof heeft voorzien kan niet geforceerd worden zonder nadeel voor alle partijen. Het Zuiden is zich onbehaaglijk bewust, dat de hele wereld toeziet hoe en wanneer het de integratie realiseert.

Daarom trachten ook de blanken, die er vijandig tegenover staan, elke gewelddadigheid te vermijden.

Niettemin heerst er bitterheid over de uitspraak bij vele blanke Zuiderlingen. De Gouverneur van Louisiana zei na de laatste uitspraak van het Hof: „Ik ben er van overtuigd, dat de meerderheid van het volk in deze staat geen geïntegreerd onderwijs wil. Zolang ik gouverneur ben, zal ik trachten de wens van het volk te volgen." In Georgia zei Gouverneur Martin Griffin: „Onverschillig hoe het Oppergerechtshof de bittere pil van tyrannie tracht te suikeren, het volk van Georgia en van het Zuiden zal die pil niet slikken."

Wat kunnen federale rechters, op wie nu de verantwoordelijkheid rust voor uitvoering van het bevel, hieraan doen? Eerlijk gezegd, niet veel vóórdat er klachten worden ingediend. Zij kunnen niet, zoals ook menig Amerikaan veronderstelt, overal bevelen gaan geven voor integratie. De rechters hebben geen algemene administratieve contrôle over het schoolsysteem in hun districten, en zij kunnen geen bevelen aan leden van schoolbesturen e.a. autoriteiten geven. De rol van de regionale bondsrechter zal beperkt blijven tot die van arbiter. En in die functie vooral zal hij de integratie verder en verder doorvoeren. Van gedaagden (schoolautoriteiten) kan hij eisen een „prompt en redelijk begin te maken met integratie". Maar het wordt alweer aan hem overgelaten wat hij als prompt en redelijk beschouwt. Deze regeling stelt vele Zuidelijke Amerikanen gerust. Het kan allemaal nog wel op de lange baan geschoven worden, menen ze.

Een nieuwe generatie

Dat zal ook wel. Een Democraat in Mississippi zei: „We zullen een nieuwe generatie moeten groot brengen, die integratie kan aanvaarden, en dat zal nog wat jaartjes duren." Toch zijn het niet de kinderen, die vreemd en vijandig tegenover integratie staan, maar volwassenen. Een verschijnsel daarvan is de organisatie in verschillende Zuidelijke staten van een „Raad van Blanke Burgers". Deze „Raden" werken tégen de integratie op alle mogelijke — behalve gewelddadige — manieren. Zij trachten druk op kleurlingen uit te oefenen door economische maatregelen, door bedreiging met het ontnemen van werk of boycotten. Op die wijze trachten zij hen naar hun hand te zetten. Ze doen hetzelfde met blanken, die de kleurlingen terwille zijn. De blanken trachten zij vooral sociaal te isoleren en ze werken met politieke pressie op hen. Zo ook worden kleurlingen ontmoedigd om van hun constitutionele kiesrechten gebruik te maken.

Deze „Raden" rechtvaardigen hun gedrag met de bewering — een idee fixe — dat school-integratie en gelijkheid van blanken en kleurlingen onherroepelijk bloed-integratie en rassenvermenging betekent. Het is echter een feit dat wanneer blanke en negerleerlingen, zelfs in een smeltkroes als de stad New York is, naar dezelfde scholen gaan, beide rassen buiten de school en schoolactiviteiten hoegenaamd geen sociaal contact hebben. Kleurlingen zijn trouwens evenmin als de blanken gesteld op rassenvermenging.

De totstandkoming van deze „Raden van Blanke Burgers" zal intussen tegen voortdurende publiciteit van hun stille tyrannie niet te lang bestand zijn. Het getij is tegen hen, en hun opvattingen worden langzamerhand voor zeer verouderd, zo niet achterlijk aangezien. (Een dier opvattingen is bv. dat het volk van Italië, Griekenland (!), Spanje en Zuid-Amerika decadent is vanwege bij-menging van negerbloed.... En, — indien U de onzin nog verder wilt lezen — dat de val van oude beschavingen te danken is geweest aan kleurlingintegratie....)

Gelukkig is dit soort van verbeten dwazen in het totaalbeeld van het Amerikaanse volk maar een kleine minderheid. Hun rijk is aan alle kanten afgebrokkeld. Maar het gaat langzaam.......

's-Gravenhage. — De Nederlandse Aardolie Maatschappij heeft medegedeeld, dat bij opsporingsboringen nabij de Lier in het Westland bij Den Haag de aanwezigheid van aardolie werd aangetoond. Het onderzoek duurt voort en het is thans nog te vroeg om enige conclusies te trekken ten aanzien van de economische mogelijkheden met deze aardolie.

De man zonder hart

door

JEAN BROCARD

15

Even later moest meneer Dupois zijn hele verklaring nog eens herhalen in het bijzijn van een stenograaf en tenslotte zijn handtekening plaatsen onder de verklaring, die hij had afgelegd. Toen mocht hij vertrekken, wat hij haastig deed.

De rimpels in het voorhoofd van Chasseur werden nog dieper. De verklaring van Dupois dat de postauto die nacht door onbekenden was gebruikt en het geen postbeambten waren, die in de auto zaten, welke die nacht door de politie in de post tegenover Jonathans' huis was opgemerkt, maakte het gehele probleem wel bijzonder ingewikkeld.

Met de rapporten voor zich trachtte Chasseur het gebeurde bij Jonathans te construeren. Twee mannen — volgens de verklaring van de politieman die wacht bij de winkel hield — de geheimzinnige moordenaar en een helper waren de woning van Jonathans binnengedrongen. Deze mannen waren opgeschrikt door de postauto waarin — volgens de verklaring van Dupois — eveneens de geheimzinnige moordenaar en een helper. Volgens een derde verklaring — van de politiebeambten uit de post tegenover Jonathans' huis — rende de moordenaar met een tweede man de straat uit, terwijl tegelijkertijd de postauto de andere kant uitreed, waarin ook een geweldige grote en een kleinere man zaten, gekleed in postuniform. Er was dus maar één conclusie mogelijk. Er moesten meer van die moordende reuzen rondlopen of de verklaringen klopten niet.

Het eerste leek Chausseur erg onwaarschijnlijk en iets, dat misschien in een roman zou kunnen voorkomen, maar in de nuchtere werkelijkheid wel wat erg fabelachtig klonk. De tweede mogelijkheid, dat een der verklaringen niet juist zou zijn, kon hij ook niet zo licht aanvaarden. De verklaringen klopten allemaal met elkaar. Die van de wachtdoende politieman en die van zijn collega's waren eensluidend in hun bewering, dat de moordenaar in de winkel was geweest. De politieman, die was overvallen, had het trouwens aan den lijve kunnen voelen, toen hij door een paar „armen als bankschroeven", zoals hij beweerde, werd beetgepakt, en door een slag achter het oor, waarvan hij een buil had overgehouden, buiten kennis was gesteld. Dat controleur Dupois had gelogen was ook moeilijk aan te nemen. Die zou zeker zijn baantje niet op het spel zetten om de politie sprookjes te kunnen verkopen. Bovendien was ook door zijn chef medegedeeld, dat er die nacht beslist geen enkele dienstdoende ambtenaar van de Posterijen in de bewuste straat was geweest. De laatste lichting in die buurt had plaats om elf uur en de daarop volgende pas 's morgens om zes uur.

Dan toch twee moordende reuzen? En bovendien nog allebei met een helper. Dat zou dan al vier man worden. En waarom was dat ene stel voor het andere op de loop gegaan? Nog veel meer vragen verrezen in Chasseur's gepijnigde hersenen. Wat zochten die lui in dat huis van Jonathans? Het geld was weg en Jonathans ook. En waarom hadden ze monsieur Petit vermoord? Geroofd was hierbij niets en een ander motief was tot nu toe ook niet bekend.

Zuchtend schoof Chausseur alle paperassen aan de kant, zette zijn hoed op en verliet het bureau. Bij de portier liet hij de boodschap achter, dat hij tegen de avond weer terug zou komen.

Een boodschap, die de Hoofdcommissaris even later een woedeaanval bezorgde. „Dat noemt zich ook nog politieman. Terwijl half Parijs vermoord wordt en alle kranten de politie belachelijk maken gaat Inspecteur Chasseur zonder meer weg; zonder zelfs te vertellen waarom of waarheen. Als hij terugkomt, zal hij er van lusten!"

Terwijl de hoofdcommisaris zich zat op te winden op het hoofdbureau, wandelde Chasseur uiterlijk rustig door de Parijse straten, op weg naar de man, tot wie hij zich het liefst wendde in ogenblikken als deze, wanneer hij raad dringend nodig had. Een half uurtje later stapte hij dan ook de geriefelijke, kleine flat binnen van oud-hoofdcommissaris Perneau.

Blij verrast werd hij door Perneau aan de deur begroet. „Zo mensenjager! Kom je eindelijk weer eens een keer opduiken?. We dachten al, dat je ons helemaal vergeten was."

Ook Perneau's vrouw maakte hem een verwijt over het feit, dat hij zich zolang niet had laten zien.

Toen hij behaaglijk in een leunstoel zat, zag hij alles al heel wat lichter in, dan toen hij het hoofdbureau verliet. Terwijl hij genoot van de kop koffie die de moederlijke mevrouw Perneau hem al direct aanbood, constateerde hij bij zichzelf, dat het leven toch ook vele goede zijden had en even late was hij in een opgewekt gesprek gewikkeld met Perneau. Het duurde natuurlijk niet lang of de oud-hoofdcommissaris, die ook na z'n pensionnering nog met hart en nieren politieman was gebleven, informeerde naar de gang van zaken bij de Sûreté. Onmiddellijk betrok het gezicht van Chasseur en nog voor hij antwoord had gegeven, begreep Perneau, dat de zaken beslist niet naar wens gingen.

„Nog steeds geen spoor van die geheimzinnige moordenaar?" vroeg hij, met een klank van medeleven in zijn stem.

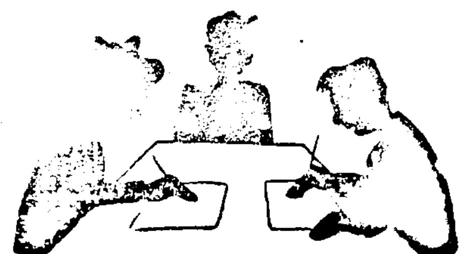
Mismoedig schudde Chasseur het hoofd. „Niets maar dan ook totaal niets! De aanwijzingen, die we binnenkrijgen, werken alleen maar verwarrend en maken van de hele zaak een legpuzzle, waaraan een heleboel stukken ontbreken en ik vraag me zelfs af, of er geen stukken van een andere puzzle doorheen zijn geraakt. Vanmorgen, na die nieuwe moord op Petit, waarvan U natuurlijk in de krant al alles hebt gelezen, zag het er al duister uit, maar ik heb zo juist een getuige gekregen, die me voor nog grotere problemen stelt. Ik zit nu met t w e e m o o r d e n a a r s en bovendien met nog twee assistenten ook!

Met veel belangstelling luisterde Perneau naar de uitvoerige uiteenzetting van Chasseur over de moeilijkheden, waarvoor hij zich nu geplaatst zag.

(Wordt vervolgd)

De foto, die deze Noorse luchtvaartcadet gistermorgen van Prins Bernard op het Paleis Soestdijk maakte, zal zeker de trots van zijn fotoalbum worden. Met hem kwamen vele andere luchtvaartcadetten van verschillende landen een bezoek aan Soestdijk brengen en werden door de Prins hartelijk ontvangen.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Bobbie en zijn gevleugeld vriendje

Duizenden sneeuwvlokken vallen uit de donkere hemel. Hele grote en ook hele kleine vlokjes dwarrelen in dansende vlucht door elkaar. Bobbie, die in de kamer voor het grote raam in zijn bedje ligt, kijkt naar al die dansende witte dingen. Hij slaat zijn handen tegen de ruiten aan, om die donzige vlokken te grijpen. Maar dat kan hij niet, want Bobbie is ziek, en hij ligt in zijn bedje, en de vlokjes zijn aan de andere kant van het raam.

Wat zou Bobbie graag tussen al die dwarrelende dingen lopen. Bobbie moet aldoor maar stil blijven liggen. Hij kan de sneeuw door de huiskamerruiten wel zien.

„Moeder.... moeder”, roept Bobbie uit alle macht.

„Ja, jongen, hier ben ik al! Wat is er?” vraagt moeder, die bang is, dat haar jongen weer pijn heeft gekregen.

„Moeder, kijk daar eens. Daar bij de seringestruik.”

Moeder kijkt naar buiten, maar ziet niets dan witte sneeuw.

„Kijk, moeder, daar”, zegt Bob, zijn neus tegen het raam platdrukkend. Mevrouw De Wit kijkt in de aangegeven richting.

„Ziet u daar dat zwarte hoopje in de sneeuw?”

Moeder tuurt weer naar buiten. Ja, nu ziet ze het ook.

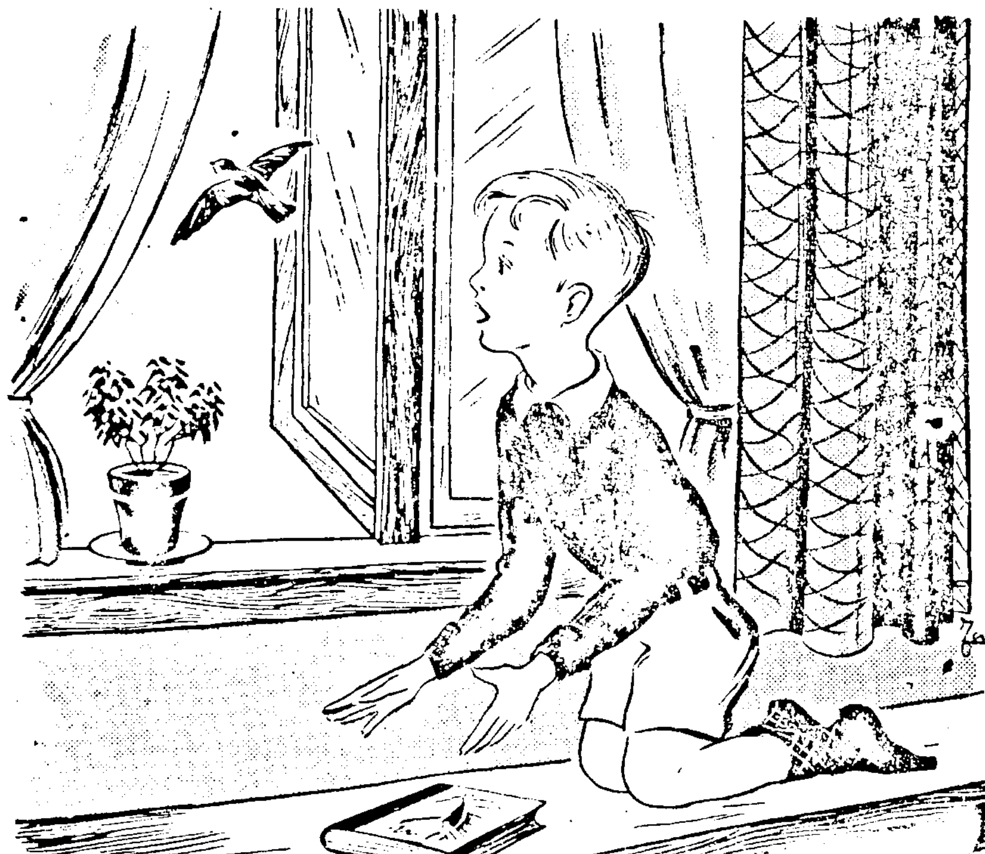
„Wat zou dat zijn?” vraagt Bobbie. „Het is net een vogeltje.”

„Wacht maar, ik zal wel even gaan kijken, wat het is.” Even later is moeder de deur al uit.

Bob ziet, hoe moeder het zwarte hoopje voorzichtig oppakt en naar binnen draagt.

Als moeder de kamer weer binnenkomt, kan Bobbie zijn ongeduld haast niet bedwingen. Hij kan bijna niet in zijn bedje blijven.

Hij hoeft ook niet lang te wachten, want moeder zegt „Het is een echt vogeltje, Bobbie. Maar het beestje is een beetje ziek.

Het kan zijn vlerkjes niet goed bewegen.”

„Mag ik het even zien, moeder?” bedelt Bobbie. Dat wil mevrouw de Wit nu liever niet en daarom zegt ze „Wacht maar, Bob, ik weet iets veel beters. Jij mag een bedje voor het zieke diertje maken.”

Moeder gaat naar de keuken, om even later weer terug te komen met een stevig sigarenkistje en een pak watten.

„Kijk”, zegt ze, „nu moet je de watten netjes langs de kant leggen, dan wordt het een lekker warm bedje.”

Bob is direct vol ijver. Hij krijgt zowaar kleur op zijn bleke wangen. Al heel gauw heeft hij het kistje helemaal in orde. Heel voorzichtig legt moeder het vogeltje in de watten. Het beestje kijkt eerst een beetje schuw rond. Maar als het de lekkere warmte om zich heen voelt, blijft het stil liggen.

„Nu hebben we twee zieken in huis, hè, moeder?” zegt Bobbie, waarop moeder vlug het antwoord heeft: „Nu moeten jullie doen, wie het eerst weer beter is.”

Een paar dagen zijn voorbijgegaan. Bob is al heel wat opgeknapt. Vanmorgen heeft de dokter gezegd, dat hij een paar uur-

tjes op mag. Wat vindt onze Bob dat fijn.

Het eerste wat hij doet, als hij op is, is naar zijn vriendje in het sigarenkistje kijken. Piep, de mus, is in die paar dagen dat hij bij de familie de Wit in huis is, ook al aardig opgeknapt. Bobbie's moeder heeft hem ook goed verzorgd. Piep is nu al zo ver, dat hij door de kamer hipt. Bang is hij helemaal niet voor Bob. Ze zijn de beste vriendjes geworden.

„Moeder”, vraagt Bobbie „wanneer krijgt Piep weer eten?”

„O, jij schavuit. Nu wou jij Piep zeker uit je hand laten eten, hè?”

Ja, moeder had het precies geraden, want Bobbie had al zo vaak gezien, dat Piep uit moeders hand at. Nu zou hij het zelf ook wel eens willen proberen.

„Nu, vooruit dan maar, omdat je voor het eerst weer op bent.”

Moeder geeft de bus met zaad. Piep, die de bus zo langzamerhand al kent, wipt nu op de rand van het kistje en houdt zijn kopje scheef, alsof hij zeggen wil: „Mag het kleine baasje me nu voeren?”

Piep schijnt er niet genoeg van te kunnen krijgen.

Hippend pikt hij de zaadkorreltjes uit Bob's hand. Maar moeder kijkt onderhand op de klok, en tot haar schrik ziet ze, dat Bobbie al meer dan een uur op is.

„Zo, jongen, kijk eens op de klok, het is je tijd, hoor. Ik zou nu maar weer heerlijk onder de wol gaan.”

Bob heeft daar nu helemaal geen zin in. Hij stribbelt heftig tegen. Hij heeft de laatste weken al zo lang in bed gelegen. Maar als zijn moeder hem belooft, dat hij morgenmiddag Piep weer mag voeren, laat hij zich gedwee onderstoppen.

Rikketik.... rikketik.... Het dooit!

Bob zit voor het raam te kijken, hij is nu bijna weer helemaal beter. En Piep....? Piep kan ook al weer fladderen. Hij zit nu bij Bobbie in de vensterbank. Samen kijken ze naar de lekkende druppels, die allemaal kleine kuiltjes in de natte sneeuw maken. Piep hipt ongedurig rond. Af en toe slaat hij zijn vleugeltjes breed uit, alsof hij ze wil meten. En dan ineens....

Tjoep, daar vliegt hij op, het raam uit, de wijde wereld in.

Bobbie kijkt zijn kleine vriendje verbaasd na. Dat had hij helemaal niet verwacht.

„Moeder, moeder, kom eens gauw. Piep is weggevlogen.”

Als moeder bij Bob komt, kijken ze samen door het raam Piep na. Hij vliegt nu hoog boven de huizen heel ver weg.

„Moeder, zou Piep nu nooit meer komen?”

„Ja, jongen, dat weet ik niet maar ik denk het wel.”

Moeder vindt het ook erg jammer, dat Piep er zo plotseling vandoor is gegaan. Maar tegen Bobbie zegt ze „Piep is een vogeltje, en nu hij weer vliegen kan is het hier binnen veel te klein voor hem geworden. Hij wilde nu de wijde wereld weer in, bij zijn andere vriendjes.”

Bob, die dat allemaal wel begrijpt, knikt hevig, maar toch vindt hij het jammer.

Moeder had wel begrepen, dat er eens een dag zou komen, dat hun vriendje er vandoor zou gaan. Ze had lang van te voren al een mooi plannetje gemaakt. Heel ongemerkt loopt ze naar de muurkast toe, en dan ineens slaat Bobbie zijn handen in elkaar van plezier, want wat haalt moeder daar te voorschijn....? Een vogelhuisje, dat hij al altijd zo graag had willen hebben voor de vogeltjes in de winter.

Bob is ineens al zijn narigheid vergeten. Hij vliegt van vreugde moeder om de hals en zegt: „Nu kan Piep nog eens terugkomen, en dan hoeft hij niet in de kamer, hè, mam? En mag ik hem dan weer voeren?”

Moeder is blij, dat haar cadeau zo goed in de smaak is gevallen. Ze knikt haar jongen lachend toe en zegt: „Ja, Bob, en ik weet zeker, dat Piep niet alleen komt. Hij brengt vast al zijn vogelvriendjes mee, om ze te vertellen en te laten zien, waar hij gewoond heeft.”

En zo gebeurde het.

Toen het vogelhuisje in de tuin stond, keek Bob nog vaak naar zijn kleine vriendje, dat zijn vriendelijk verplegertje nog niet was vergeten. L.B.

LEERRIJKE LESSEN

De kat en de vos

De kat en de vos hadden ruzie of liever: een klein verschil van mening.

Het ging er om, wie van de twee de meeste foefjes in zijn mars had, om zich uit de een of andere moeilijke omstandigheid te redden.

„Och,” zei de vos, „wat mij betreft, er kan gebeuren wat wil, maar het moet toch al heel beroerd gaan, wanneer ik er dan niet in zou slagen mezelf in veiligheid te brengen. Ik ken zoveel trucjes en ik ben zo handig, dat er bij mij nooit een vuiltje aan de lucht is. Maar jij, nee, ik zou wel eens willen zien, hoe jij je zou weten te redden, wanneer je eens werkelijk in de penarie zat.”

De kat gaf daar geen antwoord op, maar ze gaf haar oogjes des te beter de kost, en zo had ze al lang gezien, dat er onraad op til was. De kleine stofwolk, die ze had zien opwarrelen, bleek naderhand 'n troep woedende honden te zijn.

De vos was zo verdiept in zijn eigen goede hoedanigheden, dat hij eerst de honden gewaar werd, toen het al veel te laat was. De kat had niets gezegd, maar was langs de stam van een boom om hooggelopen en zat nu veilig op een hoge tak te kijken, hoe de vos zich uit de moeilijkheid zou redden.

Nou, vosje bracht het er heel slecht af, want de honden verscheurden hem, voordat hij tien meter ver weg was.

„Hè, hè,” zuchtte de kat, „ik heb maar één truc, maar die lijkt me toch nog beter dan alle foefjes, die de vos dacht te kennen. Mij heeft die ene truc het leven gered, terwijl de tientallen slimme streken die vosje dacht te kennen, hem toch niet in veiligheid hebben kunnen brengen.”

Wanneer wij onze les niet leren en denken: de meester zal mij wel niet vragen, of die vraag zal hij wel niet stellen, of het zal mij op het juiste moment wel te binnen schieten, dan spelen we zo'n beetje voor kat en vosje. En dan maken we stukken. Door eigen schuld.

ONZE WONDERE WERELD

ZONDERLINGE VOGELS

DIT ZIJN ZUID-AMERIKANEN EN RARE SNUITERS IN HUN SOORT. ZE ZIJN BIJNA ZO GROOT ALS EEN FAZANT EN VERSPREIDEN EEN ONAANGENAME LUCHT. DAAROM NOEMT MEN ZE OOK WEL "STINKVOGELS", MAAR HUN NAAM IS: HOATZIN.

Boer Hannes

„Dan moet je naar de stad gaan”, raadde zij weer aan. „Daar woont een heel geleerde dokter. Een professor moet het zijn.”

Boer Hannes had er wel een paar centen voor over, om die geleerde professor te raadplegen. En hij trok naar de stad.

De professor trok al dadelijk een ernstig gezicht.

En hij luisterde vol aandacht naar de klachten van het boertje. Maar hij kan niets vinden, waarover deze zich ongerust behoefde te maken.

„Heb je soms last van hoofdpijn?” vroeg hij.

„Neen, nooit dokter.”

„Ben je misschien erg zenuwachtig?”

„Ach neen, praat u me daar niet van! Ik zal het u maar zeggen: „Ik heb de veepest!”

„De veepest?” herhaalde de professor. Hij begreep dadelijk dat boer Hannes zich dat maar verbeeldde; maar hij zag ook wel in, dat hij deze gedachte niet uit het hoofd van de boer kon wegpraten.

En daarom keek de professor nog ernstiger dan te voren.

„Ja, dat is nog niet zo onmogelijk. Je hebt zeker ook besmette dieren op je boerderij gehad...”

Boer Hannes knikte. Hij voelde zich ineens doodziek. Gelukkig deze professor begreep hem.

„Wat moet ik doen, dokter!” stamelde het boertje.

„Rustig blijven, boer Hannes!” was het antwoord. „Je hoeft helemaal niet bevreesd te zijn. Ik heb voor deze ziekte een prachtig medicijn. Iets dat onmiddellijk helpt. Wacht maar even!”

De professor schreef enkele woorden op een papiertje.

„Ga met dit recept maar naar de apotheek hier op de hoek. Je zult zien, ze helpen je daar meteen van je ziekte af!”

„Dank u wel dokter!” zei Hannes wel drie keer, terwijl hij de dokter voor zijn onderzoek en goede raad betaalde.

Hannes liet er geen gras over groeien. Hij stapte meteen de apotheek binnen en gaf het briefje aan de man achter de toonbank. „Er is haast bij!” zei boer Hannes nog.

Maar zo gauw de apotheker het briefje gelezen had, begon hij hard te lachen. Daar begreep de boer niets van.

(wordt vervolgd)

Op het vliegveld Dakota arriveerden gistermiddag de Eerw. Zuster Francis Grutte, die hier tot 1944 de Lago High School had bezocht, en haar reisgezellin de Eerw. Zuster Ann Zoï, voor een 3-weeksbezoek aan de fam. Grutte van de Lago. Hier zien wij hen in gesprek met de ouders van Zuster Grutte bij de douane contrôle.

Op reis door Zuid Amerika

Twee Amerikaanse Zusters brengen bezoek aan Aruba

Oranjestad. — Een trotse en gelukkige vader troffen wij gistermorgen aan op het Dakota vliegveld. Het was de heer G.M. Grutte van de Lago, die ons vertelde dat zijn dochter, die Zuster is geworden, des middags om 1 uur zou arriveren en drie weken bij hem zou blijven. Zij was in gezelschap van een tweede Zuster op een lange reis door Zuid Amerika en het Caraibisch gebied. Wij werden vriendelijk uitgenodigd bij de ontvangst aanwezig te willen zijn.

Omstreeks 12.45 uur streek de K.L.M.-vogel op het vliegveld neer en weldra stapten de beide Eerwaarde Zusters, Francis Grutte en Ann Zoï fris en monter uit. Na een hartelijk ontvangst door de heer en mevr. Grutte maakten wij kennis met beide Zusters, die een prettige indruk maakten.

Zij hadden reeds een lange reis achter de rug, welke op 30 Juni j.l. was begonnen en die zij bij wijze van uitzondering mochten maken. De kosten worden geheel door de familie Crutte betaald. De Zusters bezochten reeds Panama, Cartagena, Quitto in Equador, Lima in Peru, Caracas, Maracaibo, Bogota, Baranquilla en kwamen nu via Curaçao op Aruba.

Zuster Francis had op Aruba de Lago High School bezocht tot 1944, toen zij naar de Ver. Staten van Noord Amerika vertrok. Al spoedig trad zij toe tot de Congregatie der Zusters der Barmhartigheid van Halifax (de namen zijn uiteraard vertaald), welke werkt in de Ver. Staten en Canada. In 1947 werd zij geprofest tezamen o.a. met haar reisgezellin de Eerw. Zuster Ann Zoï. Genoemde congregatie werkt in hospitalen, weeshuizen, gestichten en ook voor het onderwijs. Deze beide Zusters waren onderwijzeres. In Canada en Amerika ziet men deze onderwijzeressen op de private scholen, daar men er de bijzondere door het Gouvernement gesubsidieerde scholen niet kent.

Wij wensen beide Eerw. Zusters een aangename vacantie op Aruba toe.

Inbraak postkantoor te S. Nicolaas

Oranjestad. — Gedurende het afgelopen weekeinde is er ingebroken in het hulppostkantoor te San Nicolas. Toen de heer Eric Arends Maandagmorgen het postkantoor binnenkwam, zag hij dat onbevoegden zich toegang had verschaft en de laden van de afdeling postwissels en spaarbank hadden getracht open te breken. Een stuk van een afgebroken fietssleutel werd op de grond gevonden en een eind verder werd ook het andere deel van de sleutel teruggevonden. Een raampje aan de Noordzijde van het gebouw was opengebroken. Men had de laden zodanig geforceerd, dat deze niet meer konden worden geopend.

Filmvoorstelling voor kinderen

Oranjestad. — Op Donderdag 11 Augustus a.s. geeft de filmdienst van het Eilandgebied een voorstelling voor kinderen in de Openlucht Bioscoop aan de Lagoenweg. De aanvang van deze voorstelling is om precies 19 uur. Het programma luidt:

1. Three Little Bruins in a Canoe, avonturen van 3 ondeugende beertjes; 2. Aquaplay, spannende watersportwedstrijden; 3. Here comes the Circus, circus acrobaten aan het werk; 4. Fishy Tales, komisch kinderspeel filmpjes; 4. Hitch-Hikers, een tekenfilm; 6. Roadrunner Battles Rattlesnake, een vogel redt het leven van zijn baasje Pedro door een gevaarlijke ratelslang te doden; 7. A Bundle of Bliss, een grappige film tot besluit.

Gedurende de vacantieweken zal elke Donderdagavond een programma van kinderfilms worden vertoond. Voor San Nicolaas zullen deze zelfde programma's worden vertoond in de Club Suriname op iedere Dinsdagavond.

A. v.d. Werf ter aarde besteld

Grote belangstelling bij droeve plechtigheid

Oranjestad. — Voor de ter aarde bestelling van het stoffelijk overschot van de heer A.A. v.d. Werff bestond grote belangstelling.

Vele autoriteiten van Curaçao en Aruba woonden de plechtigheid bij, als slippendragers fungeerden 6 van zijn naaste medewerkers en vrienden, achter de baar liepen de beide zoons en voorop in de lange stoet gingen de Gezaghebber mr L. C. Kwartsz, de Commissaris van Politie, mr H.C. Willemsen en de nieuwbenoemde Inspecteur van Politie op Curaçao, de heer Marion.

Een volgwagen met bloemen, een detachement van het politiekorps in uniform, vele leden van het korps in burger en zeer vele vrienden volgden in de droeve stoet. Wij zagen o.a. ook de chef van de Lago Brigade, de heer Brooks.

Aan de geopende groeve sprak drs. Veening, de vlootpredikant, en las voor uit 2 Corinthiërs hoofdstuk 5. De predikant zeide verder, dat de dood niet de uiteindelijke overwinnaar was, doch Jezus Christus, die voor ons allen gestorven was. De meeste mensen werden geëerd, als het te laat was, doch de heer v.d. Werff was nog tijdens het leven geëerd, want nog korte tijd geleden mocht hij zijn zilveren bruiloft vieren en zijn 25-jarig ambtsjubileum.

Een bijzonder plechtig moment brak aan, toen de kist heel langzaam in de groeve werd neergelaten. De geuniformeerde politiemannen stonden in de houding salueerende en onder doodse stilte werd het stoffelijk overschot aan de aarde toevertrouwd. Dit was ook het einde van de plechtigheid.

De heer v.d. Werff ruste in vrede.

Prinses Wilhelminafonds hielp veel leed verzachten

Oranjestad. — De actie, welke gedurende de laatste week in April gehouden en besloten werd in Juni, heeft een bedrag opgebracht van f. 6.505,35. De strikjesverkoop op koninginnedag alleen heeft al opgebracht f. 360,83. De sluitzegelverkoop op de postkantoren te Oranjestad en San Nicolaas respectievelijk f. 554.— en f. 131.

De zegelverkoop op de verschillende scholen f. 1.132,04. De klasse van elke school, welke de meeste zegels verkocht, kreeg een prijs in de vorm van een boek en elk kind in deze klasse ontving wat snoepgoed. De klassen waren: Pr. Marijkeschool klas 2, Pr. Bernhardschool klas 4, Abr. de Veerschool klas 10, Pr. Ireneschool klas 6, St. Theresiaschool geen opgaaf, St. Philomenacollege 5a, St. Augustinuscollege klas 8, Don Boscoschool geen opgaaf, en Pr. Beatrixschool klas 5b.

De intekenlijsten brachten f. 2.442,50 op, de giften van maatschappijen en clubs f. 1.884,98.

Dank zij de vele milde gaven, welke het bestuur mocht ontvangen, zijn een tweetal patienten naar Nederland gezonden, waarvan reeds een genezen is teruggekeerd en de andere aldaar nog onder behandeling is.

Vertrokken

Oranjestad. — Dezer dagen vertrekken er heel wat mensen naar elders, hetzij met verlof, hetzij vor goed. Gisterenmorgen vertrok o.a. de fam. Koopmans, naar Nederland voor een jaar. De heer Koopmans heeft tot wederzijds genoegen 9 jaar bij de Freres gewerkt. De vorige maand vond het officiële afscheid bij de Freres plaats, waar veel afscheidswoorden werden gesproken en ook zeer fraaie geschenken werden overhandigd.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Nù al vergeten?

In het begin van dit jaar stelde het Statenlid A. Werleman aan de Regering enige vragen terzake het toelaten van zogenaamde toeristen, die op Aruba een bepaald beroep uitoefenen. (zie "Amigoe di Curaçao" van 25 Februari 1955).

Hierop kwam een antwoord in een missive van de Regering, waarin o.a. het volgende te lezen staat: "Indien een vrouwelijke transito-passagier op Aruba arriveert, als reden van haar bezoek "het doen van inkopen opgeeft", in het bezit is van voldoende kapitaal om dit aannemelijk te maken en tegen wie overigens, niets nadeligs bekend is, wordt haar toegestaan enige tijd op Aruba te vertoeven, doch zodra er slechts een redelijk vermoeden bestaat, dat zij zich aan prostitutie overgeeft, wordt zij onmiddellijk uitgezet. Zij wordt op de lijst geplaatst en mag niet meer terugkeren."

Het wil er bij ons niet in dat de politiet e Aruba t.a.v. verscheidene buitenlandse dames, die in bepaalde hotels alhier verblijven, géén redelijk vermoeden heeft dat zij zich aan prostitutie schuldig maken. Daarvoor is ons politie korps te goed op de hoogte van wat er op ons eiland gedaan en misdaan wordt.

Waarom wordt dan niet de hand gehouden aan genoemde maatregel, die in bovenvermelde missive van de Landsregering is opgenomen en die in eerste instantie genomen werd door deGezaghebber van dit eilandgebied?

Is men deze maatregel nù al vergeten?

Een inwoner van San Nicolaas.

Cairo. — De Egyptische premier, Nasser, heeft een Russische uitnodiging voor een bezoek aan de Sovjet-Unie aanvaard.

Geen politieke verzoening

President Peron doet niets

Buenos Aires. — Vincente Solano Lima, het hoofd van de conservatieve Partido Demócrata, heeft in een radiorede verklaard, dat de regering-Perón geen werkelijke stappen heeft gedaan op de weg naar een politieke verzoening, ondanks Peróns oproep hiertoe. Om werkelijke vrede tot stand te brengen, is meer nodig dan een enkel toegeven van fouten en dwaasheden. Persoonlijke opoffering en zelfverloochening van degenen, op wier schouders de verantwoordelijkheid voor die dwalingen en dwaasheden rust, is van essentieel belang. Ondanks de oproep van Perón was in „het verlamde nationale leven" niets veranderd, aldus spreker.

Londen. — Japanse en Russische diplomaten hebben te Londen hun besprekingen hervat om te komen tot een einde van de staat van oorlog die bestaat sinds de Russen tien jaar geleden Japan binnenvielen.

Van benoemingen en bevorderingen in Landsdiensten

Benoeming:

G. A. Doran, tot tijdelijk leerling-observator bij de Meteorologische Dienst,

L. B. M. van Andel, commies en ter beschikking gesteld van de Algemene Rekenkamer;

H. Wever, tot tijdelijk schrijver b. en werkzaamgesteld ten Postkantore (Aruba);

Mej. J. Hoetink, tot analyste en werkzaamgesteld op het Laboratorium van de Inspectie van de Volksgezondheid;

F. M. Speo, tot technisch ambtenaar 1ste klasse en werkzaamgesteld bij het Domeinwezen,

Mej. P. N. Maduro, tijdelijk schrijver b. en werkzaamgesteld ten Postkantore,

Eervol ontslag aan:

Mevr. M. J. Wever-Dias, tijdelijk klerk a. op de bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Aruba, ingaande 24 Augustus 1955, op haar verzoek;

J. A. van Woensel, loods, ingaande 1 December 1955, op zijn verzoek;

Mevr. I. C. Beaujon-Brouwer, tijdelijk onderwijzeres 4de klasse op Aruba, op haar verzoek, ingaande 25 Augustus 1955;

Dr W. J. Goslinga, Inspecteur van het Onderwijs, Hoofd van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, op zijn verzoek, onder dankbetuiging voor de vele en gewichtige diensten aan den Lande bewezen;

Mej. I. Y. de Bie, tijdelijk klerk a. op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Aruba, op haar verzoek, ingaande 15 November 1955;

Mej. L.J. Peller, tijdelijk kwekelinge aan de voorbereidende klassen verbonden aan de openbare Commandeur Pieter Boerschool op Aruba, op haar verzoek;

Mevr. A. G. Schiltkamp, geb. Hoven, tijdelijk analyste op het Landslaboratorium, op haar verzoek, ingaande 11 Augustus 1955;

F. W. Kleve, analyst, werkzaam op het landslaboratorium op Aruba, op zijn verzoek, ingaande 26 December 1955;

G. van Hinsbergen, controleur bij de Hygienische Dienst, op zijn verzoek, ingaande 1 October 1955;

Mej. I. E. van der Meer, telefoniste bij de LRD op Aruba, op haar verzoek, ingaande 22 Juni 1955;

A. H. van Delden, tijdelijk schrijver b. bij de LRD alhier, op zijn verzoek;

Mej. A. A. Portillo, tijdelijk klerk b. op het Departement Sociale- en Economische Zaken, op haar verzoek, ingaande 1 September 1955;

Mej. E. W. Blanken, onderwijzeres 1ste klasse Cat. B., op haar verzoek, ingaande 1 November 1955.

Bevordering:

N. Sonnema, adjunct-commies ten Beheerderskantore van het Algemeen Pensioenfonds tot commies;

Mej. C. Koolman, tijdelijk schrijver b. ten kantore van de Luchthavenmeester op Aruba, tot tijdelijk klerk b.;

S. S. Comet, tijdelijk leerling-observator bij de Meteorologische Dienst, tot tijdelijk observator 2de klasse;

E. B. Nicolaas, adjunct-commies ten Gezaghebberskantore op Bonaire tot commies;

J. E. Rosario, P. A. Odot, J. A. Clement, W. R. v/d Wall Arneman, A.F.M. W. Berkenveld, B. F. Lourens en W. van Kimmenade, kommiezen der belastingen 1ste klasse op Curaçao en Aruba, tot hoofdkommies der belastingen;

A.R. Bakmeyer, A. Cleofa, A.L. Evans, A.D. Rosario, M. G. Colina, W. M. Lebacs, V. B. Peloz, J. I. Merced, P. R. Simon, A. E. Rojer, J. I. Gibson, H. F. Tearr, R. E. Rosalia, V. J. Capricorne, F. L. Helleman, C. Th. Isebia, hulpcommiezen der belastingen op Curaçao, en **G. O. Gibbs, O. W. Lim-A-Po, F. N. Wijnaar, B. Th. Becker, J.A. Lesire, H. ter Beek, H. G. de Palm, W. Arends, M. H. Pourier, V. V. Paula,** en **R.E. Tromp,** hulpcommiezen der belastingen **op Aruba, tot kommies der belastingen 2de klasse;**

Overplaatsing:

Mej. M. P. Soeder, tijdelijk klerk b. op het kantoor van het Bevolkingsregister en Burgerlijke Stand op Aruba naar Curaçao;

Mr J. R. Bouwer, Substituut-Officier van Justitie, alhier, van Curaçao naar Aruba.

Waarneming:

Mr P. A. C. Bondam, commies ten Parkette van de Procureur-Generaal, alhier, is naast zijn functie belast met de tijdelijke waarneming van de functie van Substituut-Officier van Justitie;

Toelating:

J. Kruysuyh, arts, tot de oefening van de geneeskundige praktijk;

J.J. Waasdorp, arts, tot de uitoefening van de geneeskundige praktijk;

Amerika krijgt reserve leger

Washington. — Eisenhower heeft zijn handtekening gezet onder een wetsontwerp, dat het ministerie van defensie zal machtigen een militair reserveleger van 2.900.000 man op te bouwen. Het nieuwe ontwerp zal voorzien in de uitbreiding van het geoefend reserveleger van 700.000 tot 2.900.000 man.

EILANDGEBIED CURACAO

Er is bij controle herhaaldelijk gebleken, dat woningen worden opgericht dan wel gedeeltelijk vernieuwd zonder dat de vereiste bouwvergunning is verleend.

In verband hiermede vestigt het Bestuurscollege de aandacht van het publiek op de desbetreffende bepalingen van de Bouw- en Woningverordening 1935 (P.B. 1952 No. 14), waarbij bepaald wordt, dat voor het oprichten van woningen dan wel geheel of gedeeltelijk vernieuwen van woningen een vergunning vereist is.

Inzonderlijk wenst het Bestuurscollege de aandacht van het publiek te vestigen op artikel 64 van genoemde verordening op grond waarvan het Bestuurscollege de bevoegdheid heeft het in strijd met deze verordening gebouwde of aangebrachte op kosten der overtreders te laten afbreken of wegnemen.

Het Bestuurscollege verzoekt dan ook het publiek in zijn eigen belang zich bij het oprichten dan wel gedeeltelijk vernieuwen van woningen aan de bepalingen van de Bouw- en Woningverordening 1935 te houden.

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao,

De Gezaghebber, M. P. GORSIRA

De Secretaris J. VAN TOORN.

171 millioen Nederlandse gulden a fonds perdu

Nederlandse deelname in Surinaamse Tienjarenplan bij Tweede Kamer ingediend

Na uitvoering moet Suriname het zonder Nederlandse steun doen

's Gravenhage. — Gedagtekend 5 Augustus is bij de Tweede Kamer ingediend een wetsontwerp „machtiging tot deelneming in het door Suriname vastgestelde tienjarenplan voor de Surinaamse ontwikkeling". Artikel 1 bepaalt Nf 171 millioen als maximum bedrag der deelneming, voor de helft als leningen en voor de helft als bijdragen a fonds perdu met een enkelvoudige rente van 3%, waarvan de betaling gedurende de periode van het plan wordt opgeschort. De terugbetaling geschiedt in 25 gelijke jaarlijkse termijnen, waarvan de eerste vervalt een jaar na de beëindiging van de periode van het plan. De periode van het plan wordt geacht te zijn afgelopen, zodra Nf 171 millioen is uitgegeven dan wel de plannen zijn uitgevoerd, doch uiterlijk tien jaren na het in werking treden der wet.

Als na tien jaren het bedrag nog niet is uitgeput of het plan nog niet volledig is uitgevoerd, zal een afzonderlijke regeling worden getroffen voor dan nog te verstrekken leningen en bijdragen. De gelden worden verstrekt op grondslag der goedgekeurde jaarlijkse werkplannen, nadat Suriname voor hetzelfde doel, een derde der daartoe benodigde middelen ter beschikking heeft gesteld. De werkplannen worden openbaar gemaakt en aan de Staten-Generaal overgelegd. Zij behoeven de goedkeuring van de Nederlandse ministers van overzeese rijksdelen en financiën.

Deze ministers stellen een commissie in met als standplaats Paramaribo, die de Nederlandse regering zal adviseren over de jaarlijkse werkplannen en toezicht zal uitoefenen op de nakoming der voor de Nederlandse financiële deelneming gestelde voorwaarden.

Historisch overzicht

In de toelichting wordt een historisch overzicht gegeven van de totstandkoming van het Tienjarenplan en gezegd, dat het uitgangspunt van de nieuwe opzet afwijkt van het oorspronkelijke. De huidige opzet is gebaseerd op de verantwoorde behoefte, het oorspronkelijke plan was aangepast aan een schatting der in het planperiode beschikbaar komende middelen. De onderscheiding tussen een minimumplan en een supplementair plan is thans vervallen. De opzet is thans zodanig, dat Suriname na uitvoering van het Tienjarenplan in staat moet zijn zijn ontwikkeling zonder Nederlandse steun voort te zetten.

De verbinding over land tussen het Oostelijk en Westelijk deel van Suriname is voor Nf 20 millioen in het plan opgenomen. De totale investering in de landbouwsector werd met Nf 20 millioen, verhoogd voor het winnen van nieuw land. Een belangrijk bedrag is uitgetrokken voor de houtproductie. Het voor de industrie uitgetrokken bedrag is o.a. voor kapitaalsdeelneming in en credietverstrekking aan industrieën, die niet zonder overheidssteun kunnen worden opgericht.

Het bedrag voor mijnbouwonderzoek is, vergeleken bij het oorspronkelijke plan, aanzienlijk verhoogd. De verkeerssector bevat een bedrag voor de aanleg van een nieuw vliegveld, daar herstel van Zanderij geen aanbeveling verdient. Ook de bijdragen voor onderwijs en gezondheidszorg zijn aanzienlijk verhoogd. De post: bouw centraal ziekenhuis werd verhoogd. Voor de volkshuisvesting is een bedrag uitgetrokken. Voor technische bijstand is 4 millioen opgebracht.

Vacantie vervroegd

Paramaribo. — Mede in verband met het bezoek van het Koninklijk paar is de grote vacantie, de najaarsvacantie in Suriname, die jaar vervroegd. De vacantie begint op 17 September en duurt tot en met 30 October.

Veiligheidscommissie ingesteld

Paramaribo. - In verband met 't aanstaande bezoek van het Koniklijk paar is een commissie ingesteld belast met de veiligheid van de hoge bezoekers. In de commissie zitten onderandere de procureur-generaal, de commandant Landmacht en het hoofd van de gewapende politie. Een der taken van de commissie is te zorgen, dat overal waar het Koninklijk paar zich bevindt, verbinding is met een hoofdkwartier.

Ha muerto cristianamente el Señor

ALEJANDRO HERIBERTO VOS

Su Vda, hijos, hermano, sobrinos y demás deudos invitan a su sepello que se efectuará hoy a las 4 p.m. Casa mortuoria Gosieweg 49.

Vda. Ema M. de Vos e hijos
Guillermo M. Vos y familia
Alejandro Vos Jr. y familia
David A. Vos y familia
Julio Vos y fam. (Panama)
Eusebio A. de Windt y Señora
Gustamante P. Daal y familia
Petrus J. Meyer y Señora
Hermanos De Windt-Vos
Dr. Jules S. de Windt y familia
Ernesto G. J. Vos y familia

De helpende hand

Niet de strijd tegen de mens, maar tegen de misdaad

Werkverschaffing ex-delinquenten groot sociaal probleem

Vóór mij zit een werkgever........
Een werkgever, zoals er nooit genoeg op Curaçao kunnen zijn.
Een werkgever, die niet alleen werkgever is, maar die ook belangstelling heeft voor sociale problemen.

Veertien dagen geleden heeft hij in de pers een artikel over zogenaamde ex-delinquenten gelezen. Hij wist niet, dat deze mensen zó door de vrije maatschappij werden ontvangen, dat ze in feite uitgestotenen blijven.

Hij heeft lang over de inhoud van het artikel nagedacht. Tenslotte heeft hij zich even losgemaakt van zijn drukke werkzaamheden en is op het kantoor van de Reclassering gekomen om eens van gedachte te wisselen.

Zijn eerste vraag is, of dat artikel nu niet een beetje overdreven is: „begrijpt U me goed, ik geloof graag, dat dergelijke gevallen voorkomen, maar zijn dat geen uitzonderingen?"

Dan toon ik hem een paar kaartenbakken, waarin vele honderden registratie-kaarten staan van ex-delinquenten, die zich voor werkbemiddeling tot de Reclassering hebben gewend en die tot nu toe niet konden worden geholpen. Op de kaarten staan de namen van werkgevers bij wie de betreffende personen hebben gesolliciteerd: op sommige kaarten staan wel dertig namen: „geen vacature", „ex-delinquenten worden niet aangenomen", „over een half jaar terugkomen" enzovoort. Soms staat onder die vele namen: „opnieuw gearresteerd"......

Ik toon de werkgever vóór mij, de kaartenbakken met kaarten van bij rechterlijk vonnis onder toezicht van de Reclassering gestelden; ik toon hem de kaarten van de voogdij-kinderen; ik toon hem de kasten met de persoonsdossiers: meer dan duizend......

„U hebt dus alles zwart op wit", zegt de man vóór mij en inderdaad, wij hebben niet overdreven, de inhoud van het bewuste artikel berust op feiten, die zwart op wit staan.

Vervolgens merkt hij op, dat hij weliswaar begrijpt, dat al deze mensen problemen zijn voor zichzelf en voor hun gezin en misschien ook wel voor de Overheid, maar toch niet zo zeer voor de hele maatschappij. Ik breng naar voren, dat het een algemeen belang is, dat de ex-delinquenten niet slechts weer worden toegelaten tot onze samenleving, maar dat zij ook temidden van die samenleving worden gereclasseerd tot goede medeburgers.

Alarm

Zoals de toestand op Curaçao heden ten dage is, betekent het weer **toelaten tot** de vrije maatschappij in feite een weer **loslaten op** die maatschappij, met alle gevolgen van dien. Overigens kan de aanwezigheid van mensen, die niet bepaald tot de besten van ons volk behoren en die bovendien in nood verkeren, zonder vooruitzichten op verbetering, zelfs aanleiding geven tot hoogst ongewenste toestanden, waarbij de gehele maatschappij ten nauwste wordt betrokken. Ik vergelijk het probleem met een brandhaard, die zich langzaam uitbreidt. De brandhaard wordt ontdekt en er wordt alarm gemaakt. Men kan twee dingen doen: men kan rekening houden met loos alarm en rustig aan zijn werk blijven, totdat men de vlammen met eigen ogen uit de ramen ziet slaan en dan pas tot actie komen.

Men kan ook op het eerste hulpgeroep met man en macht te hulp snellen.

In het eerste geval is men te laat, mogelijk, dat een gróte ramp nog kan worden voorkomen, evenwel zal de schade, altijd aanzienlijk zijn. Hierbij komt nog, dat men zelf bij het blussingswerk veel gevaar zal lopen. In het tweede geval voorkomt men een uitslaande brand en zal de schade beperkt blijven, terwijl niemand zich gedurende het blussingswerk aan ernstig gevaar behoeft bloot te stellen.

Er is zelfs nog een derde mogelijkheid en dat is wat de werkgever vóór mij heeft gedaan: men kan op het alarm eens even gaan kijken of het inderdaad ernstig is en dan alsnog meehelpen.....

Direct handelen

Veertien dagen geleden hebben wij alarm geslagen........

er is een begin van brand op Curaçao. Niemand van de bevolking heeft op het alarm gereageerd.... Eén man kwam even kijken of het wel zó ernstig was; wij hebben hem de brandhaard laten zien en hij heeft terstond zijn volledige hulp en medewerking toegezegd.

Maar opnieuw slaan wij thans alarm, want ook met de hulp van deze man alleen, houden wij het niet. Wij hebben méér hulp nodig: nu direct en van iedereen. Er is een brandhaard en alles wat zich in de buurt bevindt, is zeer kostbaar, maar ook zeer brandbaar....

De werkgever vóór mij is nu overtuigd, dat er direct handelend moet worden opgetreden, maar wat moet hij doen? Wij hebben hem ons werkplan laten zien en hij heeft zich bereid verklaard direct enige ex-delinquenten in zijn bedrijf op te nemen.

Wij hebben hem precies gezegd, wat hij moet doen en laten, om te voorkomen, dat zij opnieuw zouden vallen.

Hij heeft deze mensen niet bepaald nodig voor zijn bedrijf; commercieel is het misschien ook niet verantwoord. Maar hij ziet in, dat met commercieel beleid alleen, sociale problemen niet zijn op te lossen.

Eerst vroeg hij of het soms de bedoeling was, dat hij mensen, die niet „hebben gezeten", moest vervangen door mensen, die wel „hebben gezeten".

Ik had die opmerking verwacht en daarmede staan wij voor een nieuw maatschappelijk probleem: de heersende werkeloosheid op Curaçao of anders gezegd: het gebrek aan werk op Curaçao. En inderdaad: er zijn vele werkelozen op ons eiland, maar wij weigeren te geloven, dat dit een gevolg is van gebrek aan werk. Hier wringt de schoen op een andere plaats.

De Reclassering wordt dagelijks met het werkeloosheidsprobleem geconfronteerd, echter valt de oplossing ervan buiten ons arbeidsterrein; met nadruk herhalen wij echter, dat ons inziens de oorzaak niet is: gebrek aan werk.

Met nog meer nadruk schrijven wij, dat niet-ex-delinquenten vanzelfsprekend nimmer mogen worden vervangen door ex-delinquenten.

Wij keren terug tot het blussen van de brandhaard: ex-delinquenten.

Wij hebben meer werkgevers nodig, die, hoewel hun bedrijf eigenlijk voltallig is, toch nog een gaatje weten te vinden om een ex-delinquent aan nuttig werk te helpen of hem nuttig werk willen leren.

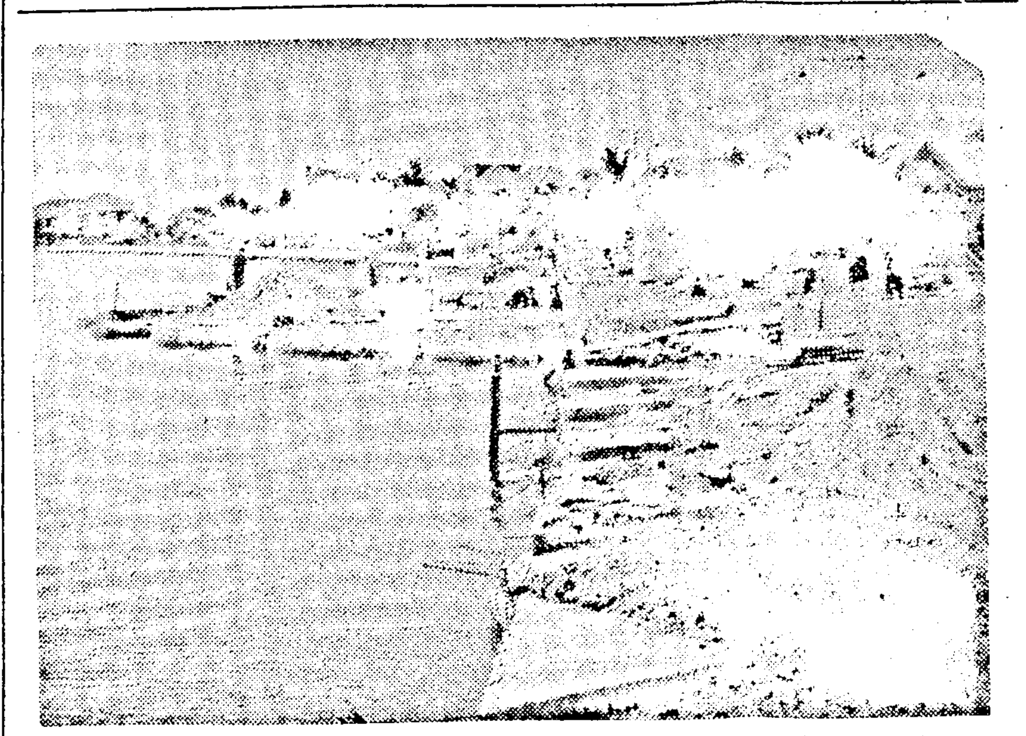
Hierdoor is het nodig, dat men de knoop doorhakt en doet als die tanker-kapitein, die via de Reclassering een zeer „ontvlambare" jongen, die reeds 26 maal in „brand heeft gestaan" aan boord heeft genomen. Het enige wat hij zeide, was: „Als hij weer zou gaan branden, ben ik daar zelf bij." Deze tanker-kapitein is één van de steunpilaren, waarop onze samenleving rust. Wij zijn er zeker van, dat de „zware jongen", die reeds 26 diefstallen met braak heeft gepleegd en die nu al maanden werkt, dit niet meer zal doen, omdat de aanleiding van zijn misdaden is weggenomen, omdat hij nú iets te verliezen heeft, namelijk een goede betrekking, maar bovenal: omdat zijn werkgever een man is, die commercieel denkt, maar daarnast sociaal handelt.

Als er één schaap over de brug is, volgen er meer......

Wij zouden zo graag ook de Overheidsdiensten over de brug zien komen, want ook het goede voorbeeld is veel waard....

Ook vandaag slaan wij weer alarm en doen een dringend beroep op Uw aller medewerking om met ons de strijd aan te binden en, laten wij het ons toch vooral goed realiseren: niet de strijd tegen de mens, die de misdaad beging, maar de strijd tegen de misdaad zelf.

(Stichting Reclassering)

Willemstad. — De werkzaamheden aan de kade langs het Postkantoor en aan het uitbouwsel in het Waaigat, vorderen gestadig. Reeds kan men zich een beeld vormen over de wijze, waarop het Monument voor Gevallenen, dat op het uitbouwsel in het Waaigat tegenover de Theaterstraat komt te staan. Op de voorgrond de betonnen verstevigingen van de kade.

SYMPATHIEKE GESTE

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft het actieve Bestuur van de paardensport vereniging Prins Bernhard besloten om wedstrijden te organiseren. Zondagmiddag a.s. in het Rifstadion. De recette van deze wedstrijden komt ten goede aan het bekende conjunto „Happy Boys", dat bij de brand op Salinja, alle instrumenten verloren heeft. Verder zal de vereniging in de eerste week van September een fair houden en wel op het terrein van het Canisius college op Steenrijk.

Jonge Wacht van S. Mateo gaat kamperen op Brakkeput-Ariba

Willemstad. — Morgen zal een 40 tal jongens van de "Jonge Wacht" afd. San Mateo voor een week hun tenten gaan opslaan in het hofje van de Kruisvaarders van St. Jan te Brakkeput-Ariba.

Het kamp wordt gehouden in het hofje voor het huis en staat o.l.v. fr. M. Joh. de Deo en fr. M. Hippolytus.

De strijd op de 64 velden

Donderdag begint de finale

Emmastad. — De voorronden van het persoonlijk schaakkampioenschap van Curaçao zijn nog niet geheel beëindigd, maar toch zijn alle finalisten reeds bekend. Uit de vier groepen zijn de navolgende schakers in de eindronde geplaatst, waar in een halve competitie om de hoogste schaakeer zal worden gestreden en wel door de finalisten:
Pang Atjok, Pinto, Stakenburg, Fernan, Schob, Soeterboek, Keur en Meit.

Zonenschain laat verstek gaan

Behalve de bekende matadoren van voorgaande jaren heeft zich ditmaal een nieuw gezicht gevoegd bij de beste 8 spelers. De heer Stakenburg heeft in de voorronden aangetoond, dat hij een speler is, waarmee de andere grootheden wel degelijk rekening moeten houden. Opvallend is dat Zonenschain op het appèl ontbreekt. Deze schaker, die in geen enkele finale voor het Curaçaos kampioenschap ontbreekt, heeft ditmaal niet de eindstrijd kunnen halen, waaraan het feit, dat hij met Stakenburg in een groep zat, wel niet vreemd zal zijn. Al met al belooft het ditmaal weer een spannende strijd te worden, welke beurtelings in het Repetitielokaal van de Societeit Asiento en in het R.K. Zeemanshuis, waar de schakers traditiegetrouw gastvrijheid genieten, gehouden zal worden. A.s. Donderdag om 8 uur vangen de eerste partijen aan in het R.K. Zeemanshuis, waarvoor de volgende partijen zijn vastgesteld: Pang Atjok-Meit, Pinto-Keur, Stakenburg-Soeterboek, Fernan-Schob. Het zou ons niet verwonderen als de wit spelers, uitgezonderd Fernan, die wij van Schob zien verliezen, hun eerste winstpunt zouden behalen.

Schermen in Julianadorp

Julianadorp. — Hedenavond zullen er in het Gymnastieklokaal van de school op Julianadorp enkele belangrijke schermwedstrijden worden gehouden op degen.

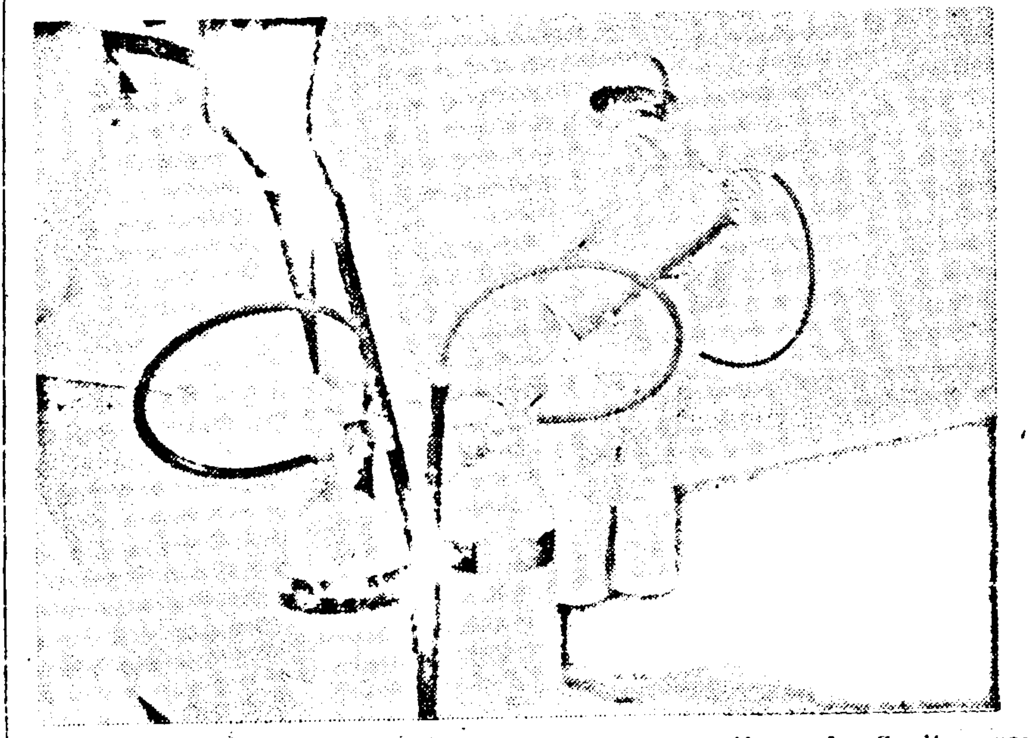
Naar wij vernemen zal er ook met de electrische touché teller getrokken worden. Nu er sinds enige tijd door de Asientospelers niet meer is geschermd in verband met het plotseling overlijden van de heer Gautier, worden deze wedstrijden, waaraan de beste schermers van ons eiland meedoen, met spanning tegemoetgezien. Degenen, die met deze prachtige sport kennis willen maken, zijn van harte welkom.

Frank van Bochove en Anneke v.d. Werf dragers van de gele trui

Willemstad. — De „Tour d'Olie" heeft gisteren een puntenwinst gebracht voor de Emmastedelingen, die beter bleken te rijden dan de Julianadorpers. Emmastad behaalde met deze zeer prettig verlopen Tour 44,429 punten, tegen Julianadorp 40.571 punten. Door deze winst van Emmastad werd de totaalstand voor Emmastad 357.672 punten en voor Julianadorp 319.328 punten.

De Gele Trui werd bij de jongens gewonnen door Frank Bochove en bij de meisjes door Anneke van der Werf.

Er is ook nog gevoetbald. Deze wedstrijd, welke plaats vond op Rio Canario, bracht 3.871 punten voor Emmastad en 10.129 punten voor Julianadorp. Hiermee liep Julianadorp de achterstand weer een beetje in. De eindstand kwam op 361.543 punten voor Emmastad te staan tegen Julianadorp 329.457 punten.

Het Gele Leger in Actie. Op bovenstaande foto zien wij een der Spuiters van de G.K.B. de brandweergarage op het Dr. Albert Plesman Vliegveld besproeien. Met het [illegible] op bespuit de G.K.B.-er met geregelde bewegingen de muur (zie voor verslag pag. 1).

Kind Hearts and Coronets

Willemstad. — Wij woonden de proefvoorstelling bij van de Engelse (Arthur Rank) film „Kind Hearts and Coronets", een satirisch commentaar op het Engelse Societyleven in het begin van deze eeuw en op de in zwang zijnde stuiverromans, die de moord — meer dan goed was — tot onderwerp van verhaal hadden.

Het is een kostelijk film geworden, zó raak getypeerd en met zulke fijne staaltjes van droge Engelse humor, dat het een genoegen is deze film te kunnen zien. Met veel vakmanschap, verve en gevoel voor het métier heeft Rank een film geproduceerd, die tot onze verbeelding spreekt, ook al zijn de gebeurtenissen hier en daar wel wat al te simplistisch voorgesteld.

Maar dat doet aan het geheel niets af. Wij zien hoe Louis d'Ascoynes zijn hele familie met een glimlach om de mond om zeep brengt om tenslotte zelf in de gevangenis te raken voor een moord, die hij in werkelijkheid niet bedreven heeft.

De film telt vele hoogtepunten. de kennismaking met de pachters en met een detective van Scotland Yard — nadat hij de hertogelijke titel als wrange vrucht heeft geplukt — is meesterlijk getroffen. Wij kunnen niets anders dan een ieder van harte aanbevelen deze film vol [illegible] te gaan zien.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2307
J. Kokshoorn van 23.30 — 07.00 tel. 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat 13 Aug 12.00
E. C. de Haseth, (stad) tel. 23179 Kl. St. Michiel 2,
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
P. Berends tel. 3416

C.S.M.

Rederij:
P. W. K. Zuiderent tel. 2950

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
kantoor tel. 2458 2551
Van 19.00 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276
Van 1.00 — 07.30 A. de Kater tel. 2096
THEATER ASIENTO
Filmliga Curaçao.

Het resultaat van een enquête, gehouden in West Duitsland luidt, dat de meerderheid van de bevolking van de Duitse bondsrepubliek autoraces niet noodzakelijk vindt voor de technische ontwikkeling van de motorbouw.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.00 Voor de kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.30 Wat de handel biedt
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Lluvia Musical.
21.45 Londense Studio concerten
22.15 Nieuws en Sluiting.

RADIO HOYER

16.30 Dominicaanse merengue
16:45 Populaire zangeressen
17.00 Tea at five
17 30 Met Duitse Muzikanten
18.15 Nanzi verhaal
18.30 Woensdagavond concert
19.30 „Un amor frente al destino"
19.45 Met de jarigen in de lucht
19.45 Week-end films
20.30 „Frente al pecado de ayer"
20.45 Gevarieerde programma
21.00 Estrellas del Caribe
22.00 Sluiting.

AVROS.

17.00 Linda's Eertse Liefde
17.15 Reclame
17.30 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Klassieke muzieken.
21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 De Ramblers Show".
19.02 Nieuws.
19.17 Al is het niet met de Bruid
19.30 Klokslag van 't Paleis op de Dam
19.31 Een zet voor de Ned. Ant.
19.37 Reportage.
19.42 Op de man af"
20.02 U vraagt wij draaien
20.23 Catholica.
20.26 Voor de West
20.58 Sluiting.

